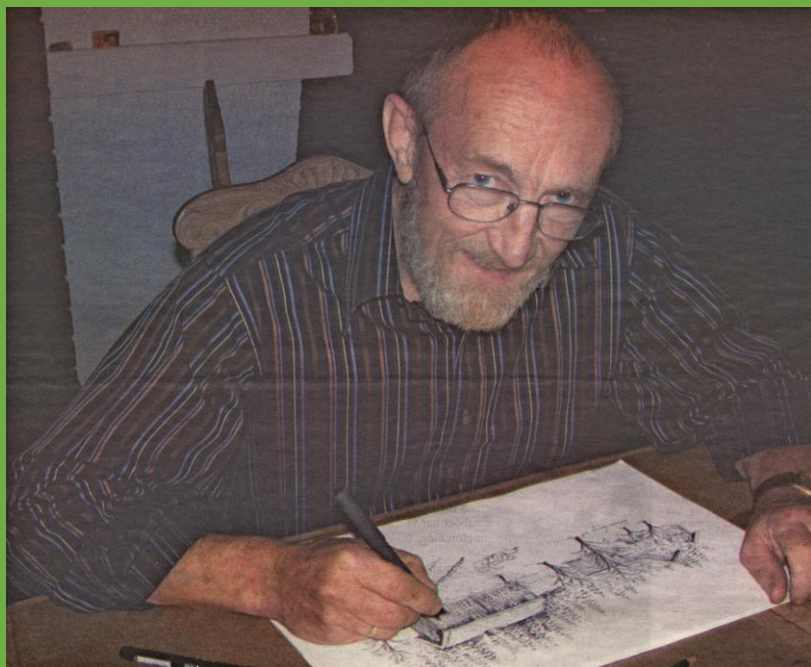

Lions julemerker

1983 - 2006

**GOD JUL TIL ALLE
KONNERUDBOERE.**

Hilsen

LIONS DRAMMEN/KONNERUD

Oscar Hauge, tegner

JUL PÅ KONNERUD

JUL PÅ KONNERUD

Konnerud kirke — 125 års jubilant

Konnerud kirke som er valgt som motiv på Konnerud Lions julemerker 1983 er 125 års jubilant i år. Den ble nemlig innviet på palmesøndag året 1858. Denne påskedag var utvilsomt en stor dag for sognet. En avdeling av artilleriet sto oppstilt utenfor kirken. Sangen som ble fremført under innvielsen ble besørget av bygdens og nabosognets almuclærere. Det het om Konnerud kirke dengang at den var et eksempel til etterfølgelse for andre kirkebygg av tre i samme størrelse.

Dette var imidlertid ikke den første kirken på Konnerud. Tar man en titt i Skogerboken vil man kunne lese en noe broget kirkehistorie på Konnerud. I begynnelsen av 1700-årene var det en betydelig arbeidsstokk ved Konnerud-gruvene — og rundt 1737 registrerte man stor dødelighet blant gruvearbeidere som var tatt opp fra Tyskland. Nå var det en meget høytidelig og omstendelig seromoni i forbindelsen med gravferder på denne tiden. Skikkene var bygd opp omkring hvilken status og stilling den avdøde hadde i gruveselskapet — blant annet. I detalj var det beskrevet hvordan gravferden til Skoger kirke skulle skje — og hvor mange som skulle følge med på likferden. Pga. den lange veien — og de mange som var pålagt å følge, gikk mye arbeidstid med. Ved en overstigers død skulle f.eks. 8 fra hver gruve følge med prossesjonen. Så i 1737 fikk grev Fredrik Anton Wedel — Jarlsberg kongelig tillatelse til å anlegge en kirkegård og en liten kirke. Kirkegården ble anlagt — men verkets mindre gode økonomi gjorde at man ikke fant det mulig å bygge en kirke. I 1760 førte man opp et lite kapell — som var spartansk innredet. 17 år senere var kirken i en så elendig forfatning at man inviterte greven til et besøk. Reparasjoner og utbedringer ble etter det utført — men fortsatt var det mangler. Blant annet hang kirkeklokkene mellom "tvende oppstandere" på kirkegården. I 1794 fikk kirken tårn. Dette kirkebygget fjorde så tjeneste i nær 100 år inntil man i påsken 1858 innviet det kirkebygget som i dag fremstår som det mest markante trekk i sentrum av vår bydel.

Konnerud — skapt av bergverksdrift.

Tegningen som preger julemerket fra Lions er laget av Kirsten Schønnemann: Utgngspunktet har vært et prospektkort — og slik så det ut i området ved kirken omkring år 1920 sett fra den nåværende veien forbi Sanitetsforeningens hus.

Konnerud — i dag en bydel i Drammen med sine 6.300 innbyggere. Men — "denne knokkelplett på kloden" som dikteren Hans Allum karakteriserte stedet — har en særpreget historie som i høy grad er knyttet til bergverksdrift.

Tar man et titt i historiske skrifter finner man ut at Konnerud opprinnelig besto av 5 gårder, hvorav Eikholt var den eldste. De 4 andre var — rud gårder som sannsynligvis ble ryddet etter vikingetiden. Konnerud var en av disse gårdene og man mener at stedet fikk sitt navn etter denne gården. Navnet har vært skrevet på forskjellige måter opp gjennom tidene — Konnerød (1593) — Konnerød (1723). Det er gitt to forklaringer på bakgrunnen for navnet. Enten kan det ligge et mansnavn Korn i til grunn — eller det kan komme av det gammelnorske Ikornarud. Første delen av navnet kommer av ekm. Akkurat dette dyret er jo velkjent på Konnerud i vår tid.

Som nevnt er det gruve drift som er den røde tråd i Konneruds historie fram, til rundt 1918 da sluttstrek ble satt. La oss i denne omtalen i meget korte trekk — gå inn på noen årstall som står sentralt i gruvevirkeomheten på Konnerud fra begynnelsen i 1646 da noen bønder brøt malm og smeltet den i ovner med håndbelger.

1729: Kaptein J. F. Cigignon kjøpte grunn og vannfall ved Selvik i Sande- og malmen ble kjørt dit for å pukkes, vaskes og smeltes.

1736: Masskineriet ble overført til Eikholt — og grev Wedel Jarlsberg overtok hele verket.

1751: Etter meget vekslende tider ble driften innstilt i august 1751. Man fikk nå lange perioder med store vanskeligheter. — og tidevis var verket i drift. Det ble dannet flere selskaper - men ingen kunne oppnå lønnsomhet. Verket gikk tilbake til greven i 1770.

1777: Greven utbyr hele Konnerudverket på auksjon. Maskiner, utstyr og jordeiendommene selges stykkevis.

1790: Kjøpmann Claus Nicolaj Schavenius kjøpte verket - og drev med en del spikerhammere.

1801: Peder von Cappelen på Eidsfoss verk kjøpte verket - og drev vesentlig med spikerhammere.

1841: En del engelskmenn kjøpte deler av verket - og drev ganske bra noen år.

1851: Tre borgere av hovedstaden kjøpte gruvefeltet i Konnerudkollen - og bortforpaktet det til det engelske handelshus Pinto Perez. I et års tid var det glede og stor aktivitet.

1866: Dette årstallet markerte en ny og betydelig driftsperiode for Konnerudverket. Dellwyn & Co i England tok over - og anla blant annet en transportbane ned til Drammenselva ved Pukerud. Men også dette eventyret tok slutten - rundt 1870. Stillheten varte i 30 år

1905: Et belgisk firma - de tok navnet Mines de Jarlsberg leiet verket. Det var zink som var deres hovedinteresse. De fikk anlagt den 800 meter lange kontaktstollen som i dag er under forsvarlig sikring av Skoger hisorielag med sikte på å åpne gruvene for publikum om er par år. Men heller ikke denne driften ga et utkomme som ga overskudd.

Driften ble nedlagt i 1913. Senere var det noe aktivitet under 1. verdenskrig til i 1918 - da noe zink ble kjørt ned til Grønland i Drammen og behandlet. Maskiner og utstyr ble i 1913 i det vesentligste sendt til Norland og Kongsvinger. Som kjent er Skoger historielag i full sving med å sikre en del av gruveanlegget - og gjøre det mulig for folk å komme inn og se nærmere på hva som skjuler seg under Konnerudkollen. Et prisverdig tiltak som hele Konnerud bør stå bak - og gi sin støtte.

Ole Kr. Mortensen

Lions Drammen/Konnerud.

Klubben på Konnerud ble stiftet 9. januar i 1979 - og kan på nyåret se tilbake på 5 års aktivitet. President i fiskalåret 83/84 er Svein Gilhuus. PR- mann: Reidar Halden. Lions på Konnerud har sine møter den 1. tirsdagen i hver måned - og møtestedet er Bernås-Villaen.

Døv-blindesentret Eikholt har vært et av de prosjekt som Lions Konnerud har engasjert seg i. Det gjelder anlegg av spaserveier, vedlikehold av disse - og senere aktiviteter knyttet til selve sentret og de som oppholder seg der. Klubben er også engasjert i innsamlingen av midler i forbindelse med realiseringen av Sørvangen arbeidssenter — som jo er nabo til Eikholtssentret på Konnerud.

Lions-klubbene har dette overordnede mål for sin virksomhet

— å skape større forståelse mellom alle mennesker og nasjoner ved å arbeide for økt innsikt i mellomfolkelige problemer.

— å fremme god borgerånd.

— å gjøre aktiv innsats for bedre forhold i samfunnet og hjelpe dem som er i nød.

— å forene medlemmene i vennskap og gjensidig forståelse.

— å være et forum for fri meningsutveksling om alle saker av almen interesse. Bevegelsen er nøytral i politiske og religiøse spørsmål.

— å arbeide for en høy etisk standard innen alle yrker.

Konnerud Solpensionmannen 1984

JUL PÅ KONNERUD

God jul - 84 på Konnerud

Når Lions Konnerud på årets julemerke har valgt Konnerudkollen Turisthotell som motiv, er det for å friske opp litt omkring dette særpregede stedet. For dagens Konnerud - væringer er »hotellet« eller »sanatoriet« som det kaltes på folke- munne, nærmest ukjent historie. Idag er det lite igjen av det ærverdige stedet inne ved Stubberudveien. Gressende hester har overtatt på sommerstid.

Med sin beliggenhet og flotte utsyn over Stordammen og videre utover Skogerbygda - og i tillegg den fine Konnerudlufta - hadde Konnerudkollen Turisthotell de naturlige forutsetninger for å bli attraktivt.

Man må vel i grunnen kunne si at stedet hadde en broget historie.

Noe av det første man kan lese seg til om stedet som utfartssted, er fra 1896. Da var det en gruppe grosserere i Drammen som kjøpte eiendommen Skråbakken - eller bruk nr. 4 - som det het. Formålet med eiendommen var å bygge opp et sted hvor drammenserne kunne ta sommerutflukter. 70.000,- kroner var byggverket beregnet å koste. Men grossererne maktet ikke å tegne mer enn 40.000,- kroner i kapital. Hotelleier Jens Henriksen fra Tönsberg kom inn i bildet - kjøpte opp alt og fullførte hotellbygget. Dette var i 1898.

Noen år etter århundreskiftet kjøpte hotelleier Henriksen også noe grunn og bygninger som sto igjen etter at det engelske gruvekompaniet Dwellyn & Co hadde lagt ned gruvedriften 30 år tidligere. Blant annet omfattet kjøpet et stort Zackenhaus. Dette ble flyttet til skogen opp for hotellet - og het Furuly og ble benyttet som aneks til det brant ned i 1924.

Men før det hadde hotellet hatt flere eiere. Henriksen solgte nemlig det hele i 1916, og i årene fram til 1920 var stedet på tre forskjellige hender. I løpet av denne

perioden ble Konnerudkollen Hotell benyttet som oppholds - og rekreasjonsted for russiske krigsfanger som kom fra opphold i Tyskland.

Sophus Jensen var mannen som kjøpte hele hotell-komplekset i 1920. Det var også han som döpte stedet til Konnerudkollen Turisthotell, og det var han som sørget for at hotellet etterhvert opparbeidet seg et solid renommé og rykte. Etter datidens forhold var stedet med sine 45 senger et betydelig anlegg.

Jul og påske var alltid fulltegnet, og såvel sommer som vinter var det godt belegg på »hotellet«.

På grunn av sitt klima har Konnerud vært et yndet sted for astmatikere. Det førte med seg mye trafikk til turisthotellet.

Konnerudkollen skibakke som ble drevet av S I F, hadde mange store renn i sin tid. Ett av disse var Hovedlandsrennet i 1926. Kong Håkon 7 var til stede under arrangementet, og han hadde da tilhold på Konnerudkollen Turisthotell.

Stedet er også omhandlet i en roman skrevet av en norsk forfatter på 20-tallet. Det var hotell drift her oppe til omkring 1950. Etter den tid hadde Konnerudkollen Turisthotell en meget varierende tilværelse. Mange planer har versert om utnyttelse av stedet som brant ned i 1967.

Stedet har vært avlastningssenter for Lier Sykehus, og det er Sosialdepartementet som idag eier tomte.

Som du ser av tegningen og foto var stedet et dominerende byggverk, og med fin beliggenhet og storslått utsikt over Stordammen og Konnerud / Skoger.

av Ole Kr. Mortensen.

LIONS DRAMMEN / KONNERUD

Det er andre året Lions - klubben på Konnerud går ut med tilbud om julemerke. Vår hensikt er klar: Inntektene av salget skal inngå i den sosiale aktivitet vi utfolder i vårt lokale miljø.

Konnerudkollen Sanatorium

I likhet med i fjor er det kunstnerinnen Kirsten Schönnemann som har utformet motivet med utgangspunkt i et gammelt prospektkort utlånt av Olaf Rustand.

Lions - klubben på Konnerud har gjennom de årene den har virket siden stiftelsen 9. januar 1979, engasjert seg aktivt i den virksomhet som utfolder seg rundt og i Eikholt-sentret og senere Sörvangen arbeidssenter.

Lions - klubben har sine møter på Sörvangen. President i fiskalåret 1984/1985 er ROLF KRISTOFFERSEN og TERJE SOMMERSTAD er klubbens Pr-mann.

Om Lions - klubbens overordnede målsetting kan følgende sies:

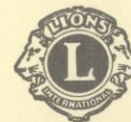
Lions arbeider for

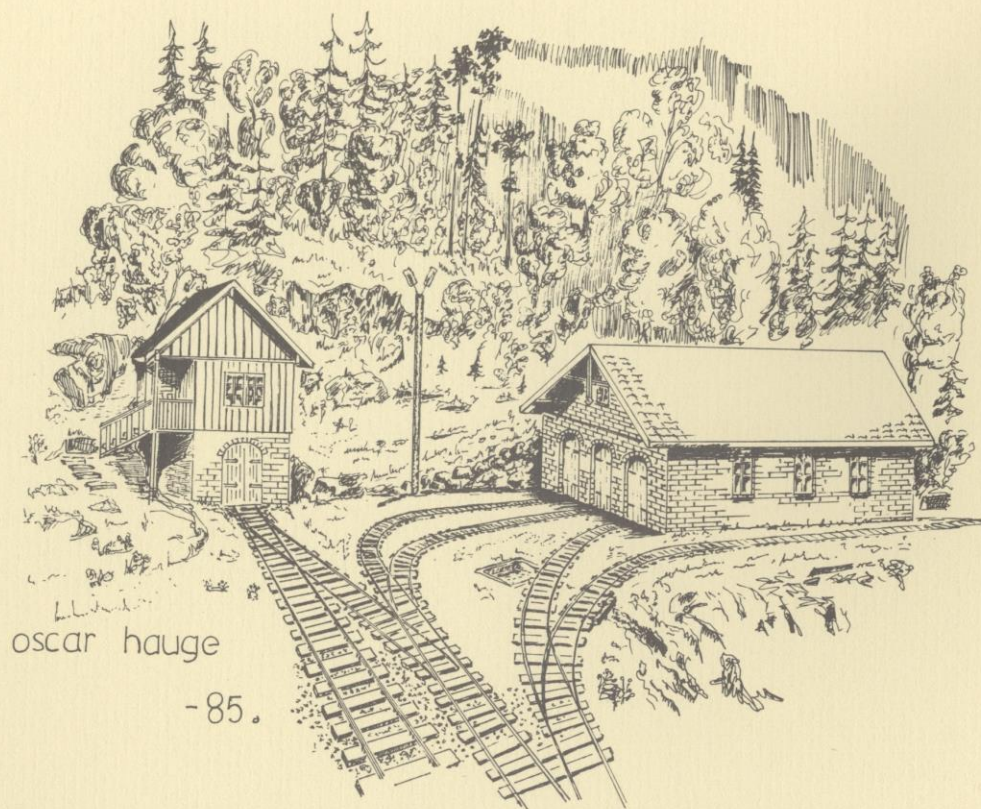
- å skape større forståelse mellom alle mennesker og nasjoner ved å arbeide for økt innsikt i mellomfolkelige problemer.
- å fremme god borgerånd
- å gjøre aktiv innsats for bedre forhold i samfunnet og hjelpe de som er i nød
- å forene medlemmene i vennskap og gjensidig forståelse
- å være et forum for fri meningsutveksling om alle saker av allmenn interesse. Bevegelsen er nøytral i politiske og religiøse spørsmål
- å arbeide for en høy etisk standard innen alle yrker

GOD JUL TIL ALLE KONNERUD - BOERE.

Hilsen

LIONS DRAMMEN/KONNERUD.

oscar hauge

-85.

JUL PÅ KONNERUD

GOD JUL - 85, KONNERUD!

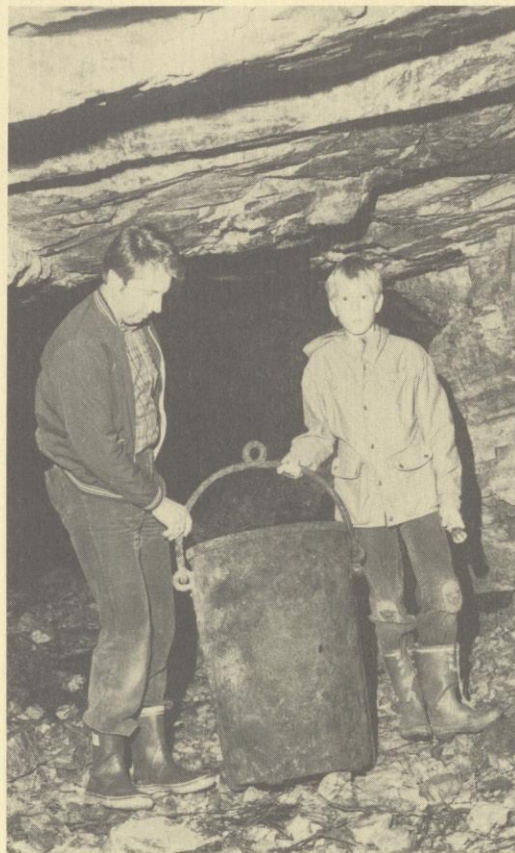
GRUVENE - EN ATTRAKSJON.

Når Drammen by blåser i trompetene og inviterer til 175 års jubileum på forsommeren neste år vil det også være klart for åpning av byens ny turistattraksjon - Konnerudgruvene. Da kan Skoger historielags gruve-utvalg slå dørene opp og ønske velkommen til en 800 meters tur med gruvetog inn i Konnerudkollen til Wedels Eie. Her er det en stor hall hvor man får et ekte bilde av det som skjedde inne i åsen fra den spede begynnelse til den siste zinkmalmen ble tatt ut i 1918 - en epoke som da hadde vart i nærmere 200 år.

Det er uten tvil et unikt anlegg ildsjelene i Skoger historielag er i ferd med å få i stand. Her har det ikke skortet på engasjement - og gå på humør. Nils Otto Larsen - formann i historielaget - er mannen bak. Det var han som i 1978 dro i gang det hele. Det startet med at man skulle sikre en del av gruvene for kommunen. Det endte med at man samlet seg om tanken å bygge et museum. I 1981 trillet man ut den første trillebåre med steinmasser fra kontaktstollen som går inn fra Baklia. Siden den gang har dugnadsgjenger lagt igjen 7.100 timer i tilknytning til anlegget - og det er brukt nær 350.000 kroner. Dette er midler som er ydet av kommunen, kulturmidler, fra banker og andre glade givere.

- Konnerudverkets historie skulle være velkjente for dere, Nils Otto Larsen?

- Gruveutvalgets hovedoppgave før vi rent fysisk gikk løs på sikringsarbeidene var jo å sikre oss Konnerudgruvenes historie. Vi har i vår eie et solid materiale av gamle dokumenter - skrifter og et 20 talls karter. Noe av dette er ting som nok er ukjent for de fleste i dag. Men verkets historie har en del huller. Men jeg håper at det er mulig å komme over noe materiale hos Dillwyn & co i Swansea i England. Dette firmaet var engasjert i gruvdriften fra 1866 og årene oppover. Vi har planer om å lage ei bok om gruvene, forteller Larsen.

Karen bak ideen om et gruvemuseum i Konnerudkollen og formann i Skoger historielag - Nils Otto Larsen og sønnen Rune med en av malmbøttene som er bevart etter gruvdriften.

(Foto: OKM).

UTSTYR FRA HELE NORGE

- Dere skal transportere turistene inn kontaktstollen - og det krever anlegg og utstyr. Hvor stammer det fra?

- I løpet av vinteren regner vi med å legge skinnene innover i fjellet. De videre planene går også ut på at vi skal ha en bane i dagen - ca 600 meter fra en parkeringsplass og inn til gruveinngangen. Skinner til alt dette har vi fått bl.a. fra Kongsberg, Karmøy og Løkken verk. Ialt har vi til disposisjon 9 lokomotiver. Noen har vi til »låns« - mens andre er forært oss. Lok'ene kommer fra Folldal, Svalbard, Numedal, blant annet. Vi regner med at en 4-5 av dem vil være i bruk. Når det gjelder vagger har vi også det fra mange kanter - fra Nøsted Bruk, Glomsrudkollen - og to fra Konnerudgruvene. Den ene er nok fra 17-1800- tallet og foreløpig har vi ikke maktet å få den fram i dagen. Men det skal vi klare, sier Larsen.

GRUVEMUSEUM

- I forbindelse med gruveinngangen har vi bygd to hus - en stigerbolig og en lok. stall. Her vil det bli en museumsavdeling. Vi vil også benytte gruvegangene som går ut fra hovedstollen til å vise fram utstyr og driftsformer opp gjennom tidene.

- Hva har dere av utstyr fra selve gruvdriften på Konnerud?

- Som nevnt to vagger - videre har vi tranlampe, karbidlampe, hakker, krafse Brett, deler av ei trillebår, lade-stokker og malmbøtter. Dessuten finnes det inne i gruvene en del faste innretninger - blant annet pumper fra 1860-80 som vi håper å kunne bevare. Vi har god oversikt over driften av gruvene slik at det ikke skulle by på problemer å etablere interessante historiske avdelinger inne i gruvene.

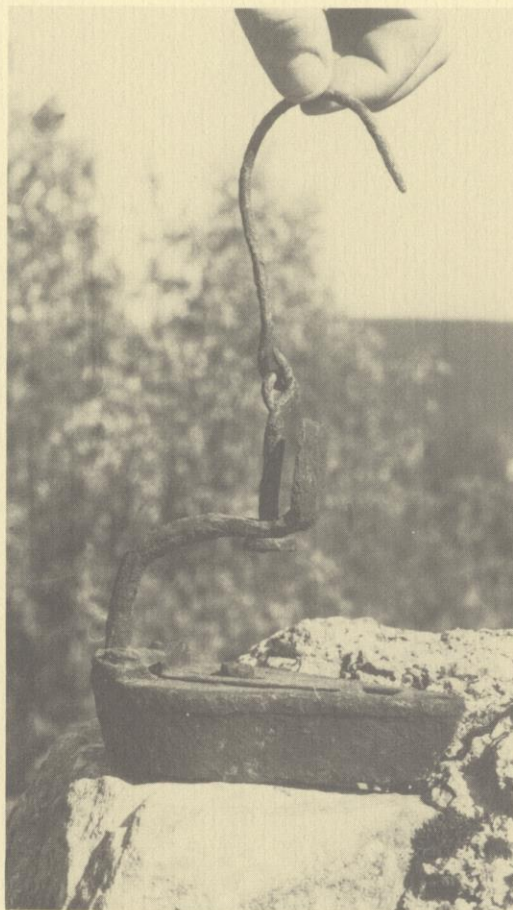
Tegningen som preger julemerket fra Lions Konnerud er tegnet av Oskar Hauge. Det viser inngangen til gruva. Til venstre stigerboligen- og lok. stallen.

Begge er bygget av teglstein fra Åserud teglverk i Solbergelva - ca 1500 stein.

Vi satser på at det skal være et aktivt museum som skal benyttes i undervisningsøyemed. I august - 86 får vi forøvrigt besøk av deltagerne på en stor geologi-kongress som avvikles i Luleå i Sverige, sier en aktiv historielagsformann.

Det bør ikke herske tvil om at Konnerudgruvene vil tilføre Drammen by en attraksjon som vil trekke til seg folk. Karene i historie-laget fortjener det. I dag har de med sin dugnadsinnsats - gjennom de tilskudd de har søkt om og fått og gjennom det utstyret de har samlet skapt verdier for 1.3 millioner kroner. Mer har de på gang. Smie skal bygges og toaletter. Når det gjelder dugnaden snakker vi om en håndfull. Derfor er innsatsen imponerende- og museumsanlegget inne i Konnerudkollen fortjener alles støtte.

Av Ole Kr. Mortensen

Denne tranlampen er blant gjenstandene som er funnet i Konnerudgruvene - og vil bli å se på gruvemuseet.

LIONS PÅ KONNERUD

Lions - klubben har sine møter på Sörvangen. President i fiskalåret 1985/1986 er EGIL ANDERSEN og ROLF KRISTOFERSEN er klubbens Pr-mann.

Om Lions - klubbens overordnede målsetting kan følgende sies:

Lions arbeider for

- å skape større forståelse mellom alle mennesker og nasjoner ved å arbeide for økt innsikt i mellomfolkelige problemer.
- å fremme god borgerånd
- å gjøre aktiv innsats for bedre forhold i samfunnet og hjelpe de som er i nød
- å forene medlemmene i vennskap og gjensidig forståelse
- å være et forum for fri meningsutveksling om alle saker av allmenn interesse. Bevegelsen er nøytral i politiske og religiøse spørsmål
- å arbeide for en høy etisk standard innen alle yrker

GOD JUL TIL ALLE KONNERUD-BOERE.

Hilsen

LIONS DRAMMEN/KONNERUD.

JUBILEUMS-
FRIMERKE

LIONS
DRAMMEN/

KONNERUD

DRAMMEN

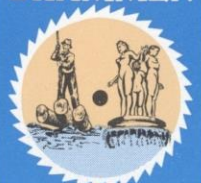
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

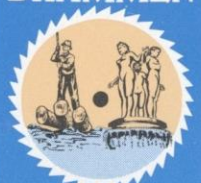
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

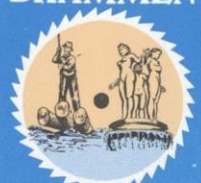
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

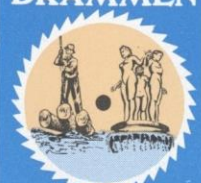
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

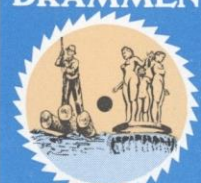
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

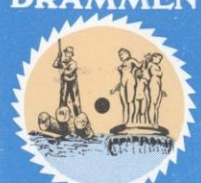
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

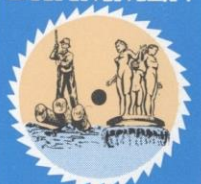
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

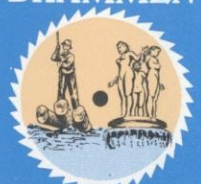
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

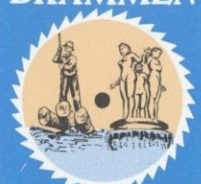
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

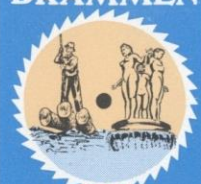
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

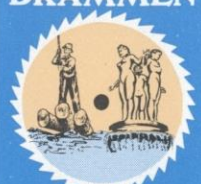
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

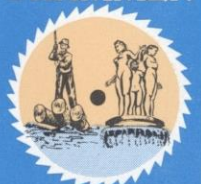
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

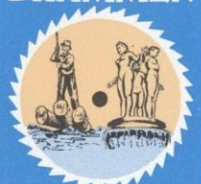
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

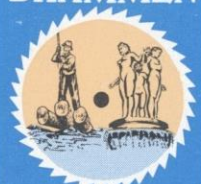
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

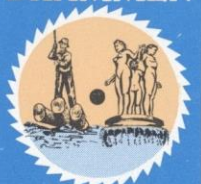
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

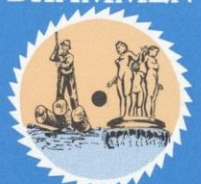
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

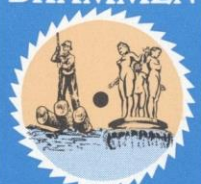
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

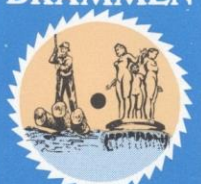
1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

1811 175 ÅR 1986

DRAMMEN

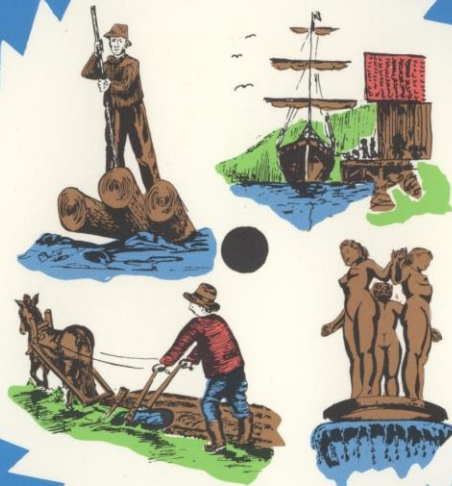
1811 175 ÅR 1986

5462

IDE OG TEGNINGER
OSCAR HAUGE

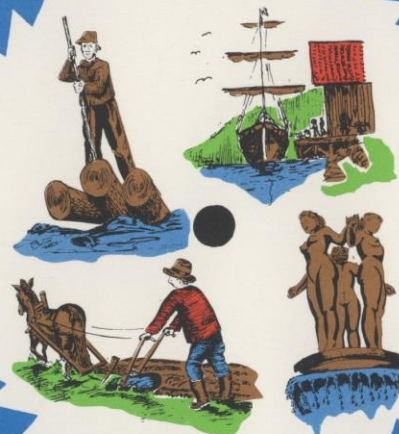

DRAMMEN
1811

175
ÅR
1986

MIN BY DRAMMEN

175 ÅR

Slik ble Drammen by skapt for 175

Tømmerstokken og utnyttelsen av skogens rikdom la grunnlaget for byen som i sommer kan feire sine 175 år.

Fra tiden like etter år 1500 finner man skriftlig materiale som kan fortelle at man ved Drammenselvens utløp tok i bruk »sagkverner«. Industriell foredling av tømmerstokken startet med andre ord i byen vår. Fra samme tidsepoke markerte de to tettstedene på hver sin side av elva seg som landets største utskipningshavn for trelast. De to kjøpestedene Bragerne og Strømsø-Tangen hadde en eventyrlig utvikling fram til 1811, da sammenslutningen var en realitet og byen Drammen var et faktum.

Drammens-navnet hadde vært en fellesbetegnelse på de to ladestedene i rundt 200 år forut for sammenslutningen. En av de viktigste årsakene til at dette navnet ble tatt i bruk, var at de to ladestedene ikke hadde mer enn et tollsted - og det bar navnet Drammen. For skipperne som fikk stemplet sine papirer med dette navnet, var det naturlig at man i liten grad erindret navnene på de to ladestedene. Kjøpsted-status fikk såvel Bragerne som Strømsø-Tangen i 1715. De hadde begge sine bysegl - og dagens byvåpen for Drammen, er identisk med det gamle byseglet for Bragerne.

Strømsø's segl viste en bygata med en kirke i enden - og den norske løven.

Historien forteller at vennskapet mellom de to kjøpestedene ikke var det beste. Til tross for at kongen i forbindelse med innvilgelsen av kjøpestadsrettigheter i 1715 uttrykte håp om at det måtte bli fred og forsoning, fikk man et århundre med mange eksempler på de to byers gjensidige misnøye i forholdet til hverandre.

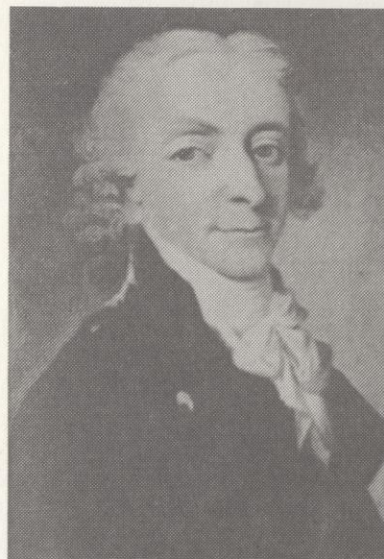
Spørsmålet om å bygge bru over elva mellom de to kjøpestedene var gjengangeren blant stridstemaene. I 1789 tok Peder Anker som senere ble statsminister, initiativ til å bygge en bru - for å knytte veinettet i Jarlsberg ordentlig sammen med det øvrige veinettet i landet. Bragerne kjempet bittent i mot.

Årsaken var at man ikke kunne gi Strømsø-Tangen mulighetene til å dra fordel av den store handelen Bragerne hadde med sitt oppland.

Selv om man fra dette tidspunkt arbeidet aktivt for å slå de to småbyene sammen, skjedde det intet konkret før man kom fram til 1811.

Et initiativ fra stiftamtmann Marcus Gjøl Rosenkrantz la grunnlaget for samlingen av Bragerne og Strømsø-Tangen i en by - nemlig Drammen. Hans viktigste

begrunnelse til kongen og regjeringen i København for å slå de to kjøpestedene sammen, var organiseringen av fattigvesenet.

Marcus Gjøl Rosenkrantz er mannen som mer enn noen annen sto bak den endelige beslutningen om at de to kjøpestedene Bragerne-Strømsø/Tangen skulle slås sammen til Drammen.

Med en administrasjon ville man oppnå en fast og ordentlig styring av fattigvesenet. »Maaske kunde ogsaa den kongelige kasse spæres for 1/3 af den pension byfogd

Winnes haaber ved hs. majestæts naade at blive tillagt«, het det i Rosenkrantz brev.

Så den 19. juni 1811 kom den kongelige kunngjøringen som bestemte: »At byerne Bragerne og Strømsø skulle forenes til een kjøbstad under navn af Drammen, saaledes at de erholde en øvrighed; og er til den ende d.d. byfogden i Strømsø, regimentskvartermester Lyché, udnævnt til at være tillige byfoged i Bragerne under navn af byfoged i kjøbstaden Drammen, af hvilket embede der aarlig skal afgives 500 rdlr. som for tiden skal udbetales i pension til den entledigede byfoged Winnes; hvorimod naar pensionen ved dennes bortgang ophører kongen nærmere vil bestemme til hvilket brug disse 500 rdlr. skulde anvendes..«

M.G. Rosenkrantz som senere ble kalt til Kristian Fredrik som statsråd, var ofte i Drammen sommeren og høsten 1811. Det viktigste han forhandlet om var nok byggingen av brua over elva.

7. november i 1811 oppnådde man enighet om brusaaken.

Ni menn i borgerrepresentantskapet

En av betingelsene i kongens brev om sammenslåingen til Drammen by var at Bragerne og Strømsø-

Denne folderen som inneholder frimerker, klebemerker og prospektkort er utgitt av Lions Drammen/Konnerud i anledning av Drammens 175 års jubileum. Utgivelsen er foretatt i forståelse med jubileumskomiteen. Lions Drammen/Konnerud driver en aktiv og sosial virksomhet i sin bydel - og overskuddet av dette tiltaket vil gå til slike aktiviteter. Illustrasjonen er laget av Oscar Hauge, Konnerud.

år siden

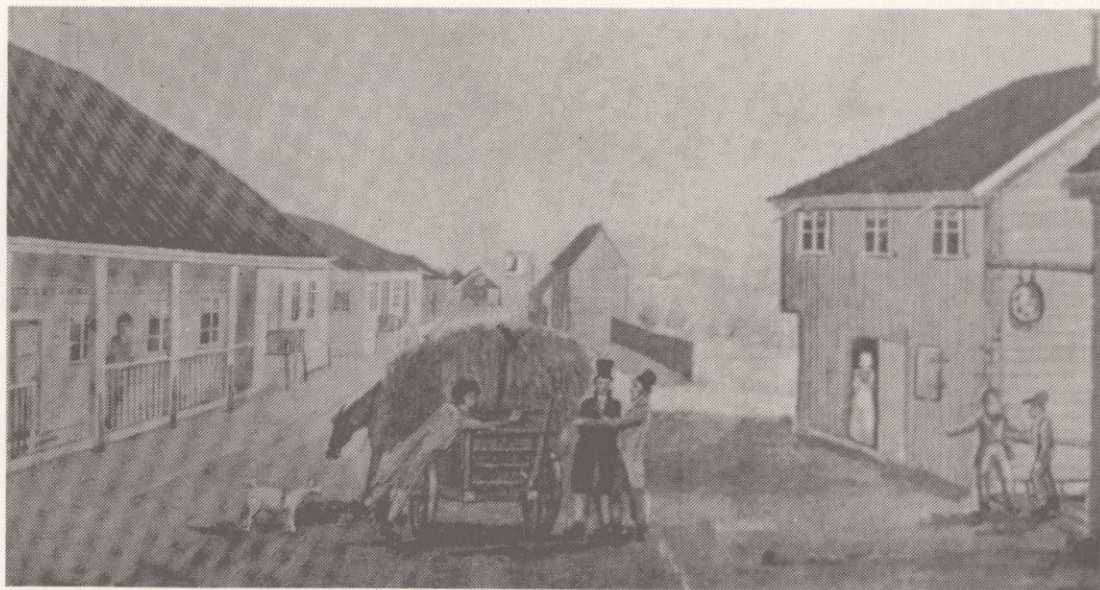
Tangen skulle samle seg om en administrasjon av byen. Men det gikk årrekker før denne enheten var et faktum. Først i 1849 - 12 år etter formannskapslovene ble innført - forlot man prinsippet om at de »elligerede mænd« skulle velges fra sine respektive bydeler. Forsamlingen på 9 borgerrepresentanter var fordelt med 6 fra Bragernes, 3 fra Strømsø og 1 fra Tangen. Som formann i borgerrepresentantskapet fungerte eldstemann av de nio.

Følgende 9 var i funksjon i 1811: Kjøpmann Peder v. Cappelen, grosserer Niels Omsted, kjøpmann Lars Jensen, kjøpmann Peder Beylegaard, kjøpmann Hans Malling, grosserer Iver Holter, kjøpmann M. Kirkgaard, bundtmaker Engebret Sundt og kjøpmann Iver Stibolt.

Drammen nummer fem i folketall

Det foreligger ingen eksakt oversikt over folketallet i Drammen fra 1811. Folketellingen i 1801 viste at det tilsammen i de to kjøpestedene bodde 5412 innbyggere. Tallene fra 1801 forteller at det bodde 2365 menn og 3047 kvinner i Drammen.

Oversikten over den yrkemessige fordelingen viser at det var 286 haandverksborgere, 110 handverksvende, 155 kjøbmænd, 432 sjømænd og fiskere, 752 mandlige tjenestefolk, 958 kvindelige tjenere, 48 menn og 122 kvinner hadde fattigunderstøttelse og 164 menn tilhørte den borgerlige embedsstand. Til sammenligning bodde det 16931 innbyggere i

Denne akvarellen er fra Tangen - og laget i tidsepoken da Drammen ble by for 175 år siden. En kjøpmann er på vei til byen med høylass fra opplandet. Til høyre aksisehuset hvor man måtte betale inn sin byttoll før man slapp inn med varene.

Bergen, 11923 i Kristiania, Trondhjem 9000 og Kongsberg 6810. Drammen var den femte i rekken og var dobbelt så stor som Stavanger. Fram til 1815 skjedde den endring at Kristiansand gikk opp til 7190 innbyggere mens Kongsberg gikk ned til 3895. Drammen var med andre ord fortsatte den femte i rekken av norske byer hva folketall angikk.

Bragernes hadde den fineste arresten.

Blant de første spørsmålene »de eligerede mænd fra Bragernes og Strømsø« måtte ta stilling til, var hvilket rådhus man skulle velge for den nye byen. Bragernes rådstue ble valgt framfor det ny rådhuset på Strømsø, fordi man på Bragernes hadde en rådstue »for-

synet med en velindrettet arrest«. Arrestantene ble satt i kamre med vinduer og egen ovn - og ikke mørke og kalde kjellere som var vanlig den tiden..

Rådhuset som lå der Håndverkerforeningen holder til i dag - på hjørnet av Nedre Storgate og Schwenckegaten, brant ned 1. mai i 1817 - under den store brannen på nedre Bragernes. Det hører med til historien at fangene holdt på å brenne inne, da man var mest opptatt av å redde arkivene i rådhuset. Fangenes fortvilte rop ble hørt- og sogneprest Tybring fikk banet seg vei til arrestlokalene og fangene ble reddet ut.

Tømmer og skipsfart.

Trelast og skipsfart la grunnlaget for gyldne tider i perioden da Drammen ble etablert som by. Det

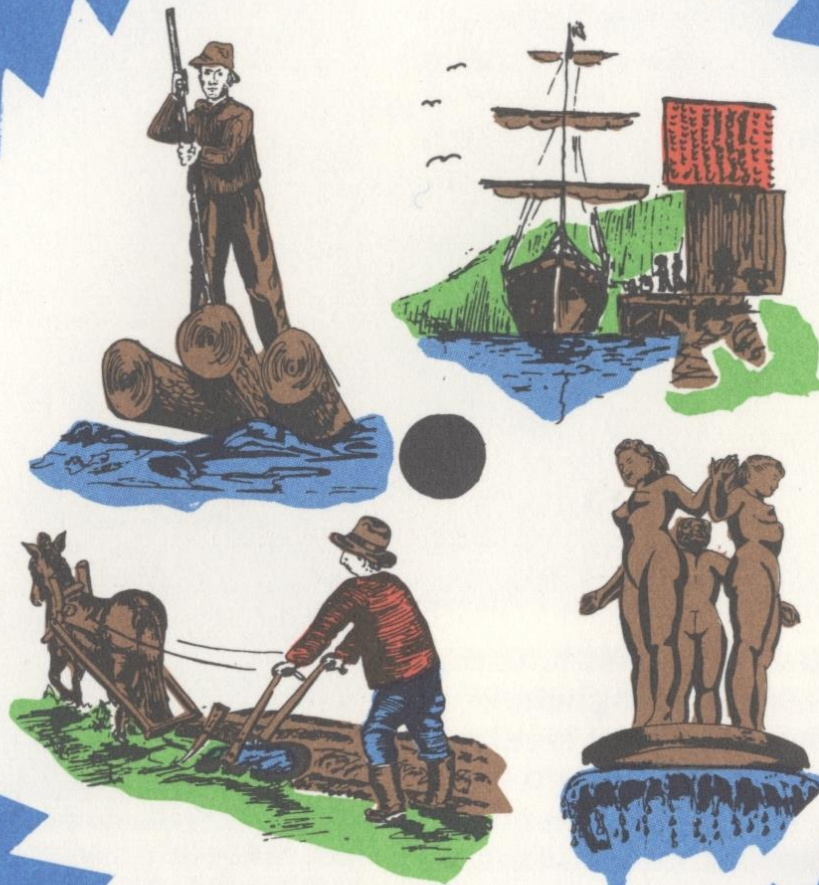
var urolige tider med krig ute i Europa - men i 1809 tillot Kong Fredrik 6. at nordmennene skulle få handle med britene som var vår fiende. Gjennom lisenser fikk skip fra Norge og Drammen seile fritt. I 1811 var det registrert hele 84 skip i byen. Tollprotokollene for Drammen viste at man i 1811 hadde en trelasteksport som innbragte 120.000 speciedaler i toll. Et eventyrlig beløp..

Fabrikkdrift var det smått med i byen. En seilduksfabrikk var i midlertid i drift med rundt 120 arbeidere. Videre ble det satt i gang brennevins- og maltproduksjon samt tobakksproduksjon som varte noen tiår.

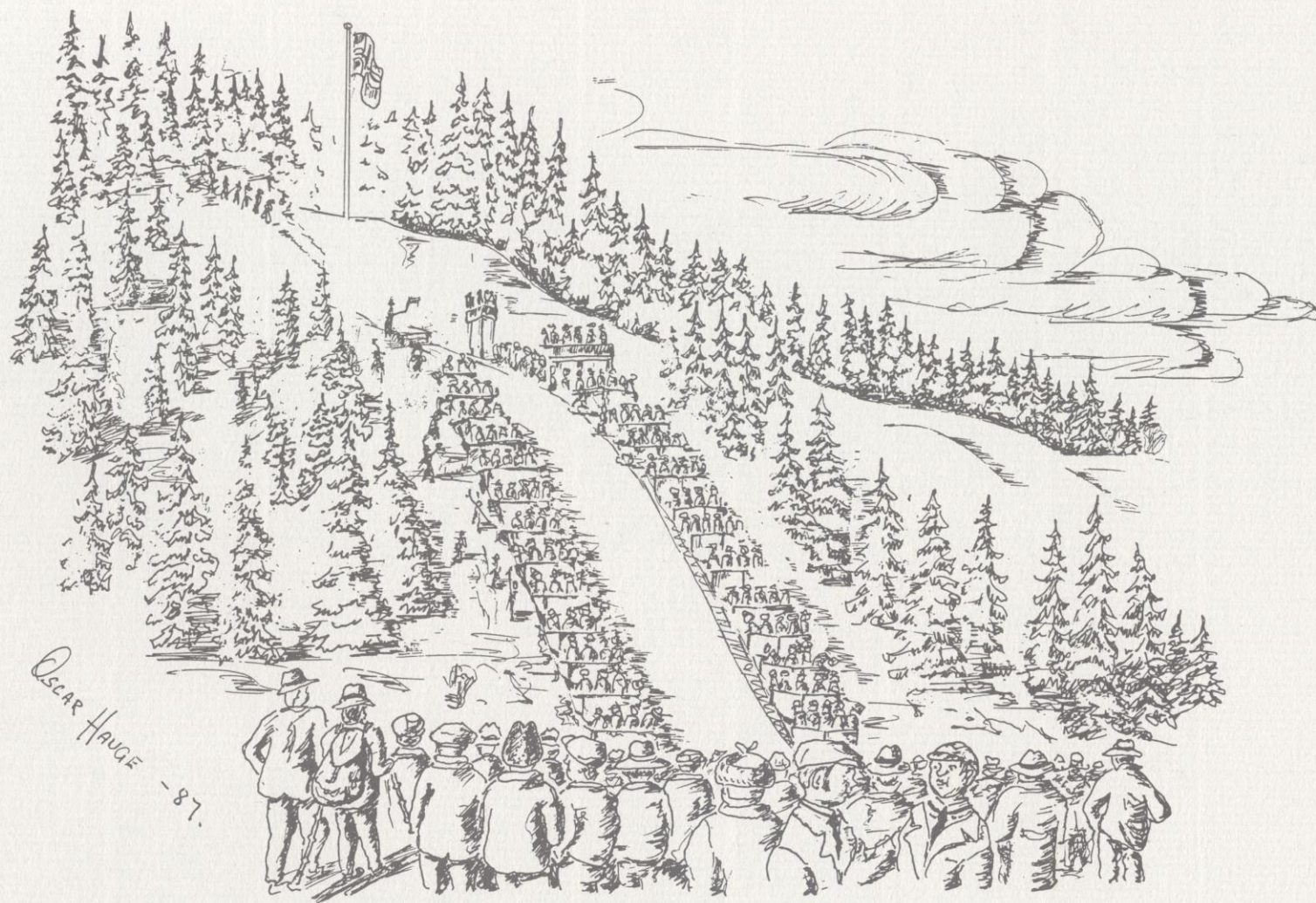
Det var kun spede tilløp til industriell utvikling - mens det til gjengjeld var en sterk vekst innen håndverksfagene i byen.

DRAMMEN 1811

175 ÅR
1986

Jul på Honnerud

KONNERUDKOLLEN - HOPPBASSE MED ÆRERIKE HISTORIE

Konnerudkollen som hoppbakke er valgt som motiv på årets julemerker og kort fra Lions Drammen/Konnerud. I dag er hoppbakken ukjent for de fleste Konnerud-beboere. En gang var bakken distriktets stolthet - og vi skal gi noen glimt fra bakkens ærerike historie.

Man må faktisk tilbake til året før århundreskiftet for å finne starten på Konnerudkollens historie. Den første bakke her oppe i åsen midt inne på gruvehistorisk område ble bygget av Drammens Skiklubb. Det første skirenn ble avviklet i 1899 med 93 deltagere. Men historien ble kort. Bakken ble lagt ned i 1905 - på grunn av gruvedriften.

I Strømsgodset Idrettsforening hadde man en iherdig gjeng med skientusiaster som på starten av 20 årene så de mulighetene som lå i en hoppbakke i Konnerudkollen. I 1922 ble kontrakt skrevet - og dermed innledet man en ny æra for hoppporten - ikke bare innen SIF men også i hele Drammendisriktet. Det første landsrennet fant sted i 1924. Dette året satte forøvrig også legendariske Thorleif Haug bakkerekord med 42½ meter. SIF hadde ambisjoner om å utnytte den flotte bakken - her oppe i åsen, høyt hevet over trelastbyen Drammen. En stor-dugnad ble satt i gang - og bakken lå klar. Men så skjedde det ingen hadde drømt om : Snøen manglet - og rennet som var datidens NM ble flyttet til Trondheim.

KONG HAAKON VAR DER.

Men Konnerudkollen fikk sjansen året etter. Hovedlandsrennet i 1926 ble en hoppfest uten sidestykke. Kong Haakon var på plass - og kastet glans over arrangementet sammen med rundt 10.000 tilskuere. Hovedtyngden av dem hadde tatt bena fatt oppover Konnerudbakkene som var stengt denne marssøndagen av hensyn til trafikkisikkerheten.

Rennet ble ikke bare en festforestilling for arrangøren - Strømsgodset IF - men også en sportslig suksess da SIF-gutten Erling Amundsen vant klassen for de yngste hopperne.

I årene som fulgte ble det avviklet en rekke hopprenn i Konnerudkollen - fra klubbrenn til landsrenn.

FREMSYNT ARRANGØRER.

Ikke bare hadde man en solid stab som arrangert hopprennene. Man hadde også fremsynte folk som revolusjonerte hopprenn i landet.

Det startet med et anvisersystem for hopp-lengdene. Tidligere hadde hopprenn hatt et system med opphenging av tall på spiker - noe som var tungvint og omstendelig. Foran hovedlandsrennet i 1926 utviklet så brødrene Einar Martinsen og Rolf Hagen en hopp-lengdetavle som det ble tatt patent på - og som senere ble tatt i bruk i Holmenkollen. Konnerudkollen var forøvrig også først ute med tavler for åpen stil-bedømmelse. Det skjedde i 1934 - også her kom Holmenkollrennene etter. Det var en fremtidsrettet forening som bedrev skihopping i Konnerudkollen.

I midten av tretti-åra var det også et par jenter som herjet i norske skibakker. Johanne Kolstad og Hilda Braskerud fra Nordre Land.

SIF-kara var ikke snauere enn at de reiste til Nordre Land - og hentet en av jentungene - 14 år gamle »Nusse« Braskerud. Hun åpnet et av de fire landsrennene i 1934 - og til de mange tilskuernes overaskelse landet hun på 34½ meter i en bakke som da hadde bakkerekord på 49½ meter.

ILLEGAL SKIMØNSTRING.

All organisert idrett var i en dvaletilstand under 2. verdenskrig. Norsk idrett gikk til streik mot okkupantene som la en klam hånd over landet vårt i fem år. Men det ble avviklet enkelte illegale konkurranser. I mars i 1942 samlet en rekke av distriktets hoppere seg i Konnerudkollen til »Norsk skimønstring«. Det ble et renn med få tilskuere - av naturlige årsaker. Men det var velkjente navn i toppen av resultatlista. Helt på topp var Petter Hugsted - og han fikk følge av tre andre fra Kongsberg. Brødrene Birger og Asbjørn Ruud var blant dem.

Men krigen tæret også hardt på bakken og anlegget. I en trang tid med mangel på brensel var det de som tok seg selv til rette - og store deler av tribuner og trapper forsvant som brensel. Det var et nokså ribbet bakkeanlegg SIF sto igjen med da frigjøringen var et faktum.

BAKKEREKORD PÅ 58½ METER.

Bakken ble imidlertid satt i stand - blant annet ved et tilskudd fra Skoger kommune. Det ble arrangert mange store renn i bakken oppover i 1940 årene. Bakkerekorden som står i protokollene som den offisielle i bakken er fra 1950 - og den tilhører Arne Ellingsen fra Nordre Sande. Han hoppet 58½ meter under kretsmeisterskapet dette året.

Den sportslige del av historien omkring Konnerudkollen ble avsluttet vinteren 1951. Da avviklet man blant annet et vellykket landsrenn i bakken.

I OL-sesongen 1952 knakk fartsstillasset under store snømasser. En ærerik bakke har i ettertid kun fremstått som historie. Men dette har ikke skjedd uten harde tak.

KUNNE VÆRT NM-BAKKE.

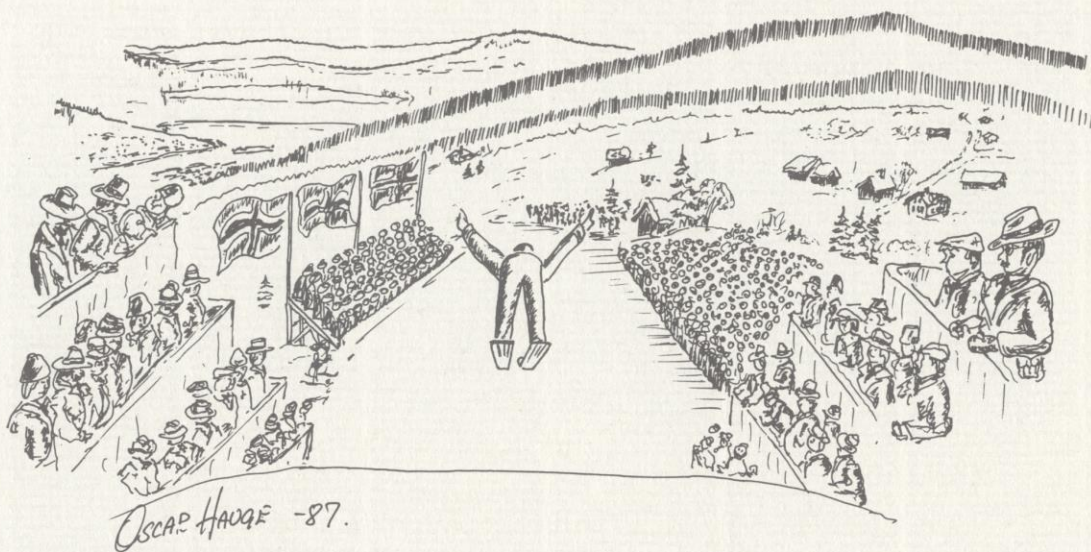
Det avsluttende kapittel om skibakken i Konnerudkollen dreier seg utelukkende om stridigheter om hvem som skulle disponere grunnen. Ny eier av området førte til at man måtte gå til ekspropriasjon for å sikre seg grunnen til skibakke. Kort fortalt: Først i oktober 1963 satt SIF med skjøte på området som er vel 15 mål. Et samarbeid med naboforeninger og skikrets om bygging av ny bakke ga intet resultat.

Et tankekors bør det være at dersom man hadde fått til en gjenoppbygging av Konnerudkollen ville den høyst sannsynlig vært NM bakke i 1978 da Konnerud IL avviklet NM- og muligens også vært aktuell i 1989 da atter et ski NM går på Konnerudkollen. Rent umiddelbart synes det som om Konnerudkollen som skibakke aldri vil gjenoppstå. Men kanskje finnes det fortsatt entusiaster som mener noe annet.

(Kilder: SIFs 60 års skrift - DT&BB - NM avisa- 78)

TEGNINGENE.

Tegningene på julefrimerkene og julekortet -87 er laget av Oscar Hauge, Konnerud. Utgangspunktet er fotografier fra Konnerudkollen. Oversiktsbildet fra bakken er slik den huskes av Konnerudfolk og skientusiaster under hovedlandsrennet i 1926. Motivet med svev gjengir kjente trekk fra gårdene oppe i Gruvegata.

LIONS PÅ KONNERUD

Lions - klubben har sine møter på Sörvangen. President i fiskalåret 1987/1988 er PER SANNE og REIDAR HALDEN er klubbens Pr-mann.

Om Lions - klubbenes overordnede målsetting kan følgende sies:

- å skape større forståelse mellom alle

mennesker og nasjoner ved å arbeide for økt innsikt i mellomfolkelige problemer.

- å fremme en god borgerånd
- å gjøre aktiv innsats for bedre forhold i samfunnet og hjelpe dem som er i nød
- å forene medlemmene i vennskap og gjensidig forståelse
- å være et forum for fri meningsutveksling om alle saker av almen interesse. Bevegelsen er nøytral i politiske og

religiøse spørsmål

- å arbeide for en høy etisk standard innen alle yrker.

GOD JUL TIL ALLE KONNERUD-BOERE.

Hilsen

LIONS DRAMMEN/KONNERUD.

Jul på Konnerud

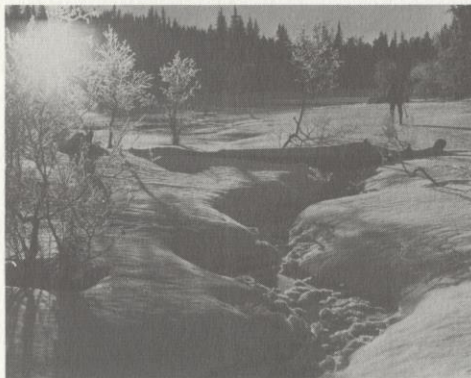
KONNERUD - DRABANTBY MED NATUR OG SKIMILJØ

Meterhøye snøfonner og en vinter som strekker seg lengre mot sommeren enn mange setter pris på. Jo, det er Konnerud vil mange si. Fra naturs side, med en beliggenhet mellom 200 og 500 meter over havet, har vår kjære bydel et flott utgangspunkt for å være et eldorado for alle som er glad i ski-gåing.

Sett med historiske briller har Konnerud vært stedet man søkte for å skaffe seg sæebot og ro i rolige og frodige naturomgivelser. I sin tid var det et populært sted å bygge hytte for Drammens veletablerte borgere, og til Konnerudkollen Turisthotel kom det gjester som hadde hørt gjetord om den flotte Konnerudlufta og klimaet vårt. Det var helsebringende med et opphold der oppe på åsen utenfor bygryta i Drammen. På Konnerud opplevde man ofte sol og små minusgrader - mens byen under oss hadde tåke, sur sno og flerfoldige minusgrader.

Vinteren er lang hos oss. Mange er det som setter pris på den, men for enkelte kan den nok bli tung å fordøye, når folk på Åssiden slår plen, mens vi må måke snø utpå vårparten. De som er bitt av skibasillen stortrives. Det er ganske unikt å kunne spenne på seg skiene utenfor døra og vandre innover i marka - opp mot høyder som strekker seg 635 meter over havet. Da er du på toppen av Sirikirke, riktignok ikke lenger innenfor byens grenser, men i Øvre Eiker kommune. Nødvendigvis må man ikke legge ut på turer av flere mils lengde,

for nærområdene gir deg de muligheter du er ute etter som mosjonist. Parkeringsplassen Dalen på indre Konnerud og området ved Konnerud ILs skianlegg ved "Sletta" er utgangspunktet for mange, enten de legger an på å gå så svetten siler eller i et mer fami-

lievennlig tempo. Drammen kommune, Konnerud IL og Konnerud Markas Venner sørger for at løypenettet er inntakt det meste av vinteren.

Tusenvis av skigåere er på farta sesongen i gjennom. I helgene opplever man ofte familier i mer eller mindre kø innover til områdene rundt Steglevann, hvor SIF-hytta og Skioldhytta er fristene mål for de yngste. Det smaker nå ekstra godt med sjokolade med krem etter noen små kilometer på ski. Men løypene fører videre for de som vil nyte storskogen. For dem er Kikut, Vestknaben, Plassane og Katthusdalen

kjente navn. Her kommer man inn i områder som kan karakteriseres som naturperler. En vintersøndag med spillende sol mellom snødekte furuer er noe som biter seg fast som et opplevelsesrikt minne. Ikke sjelden vil du oppleve natursceneriene innover i marka i ensomhet. Dit inn drar ikke de store skarer av skiløpere.

Områdene rundt Svensesdammen, innover Strømsøåsen og Hellashytta er mer naturlig for de mange som mosjononerer og tar de kortere rundene før søndagsmiddagen. Her finner du også konkurranseløyper, som må ha sine spesialpreparerte løyper for å ha glede av sin treningstur eller konkurranse. Konnerud ILs "ONSDAGSRENN" med 20 års jubileum i 1989, Gomperudrennet, Det Lille Ridderrennet for funksjonshemmede, Konnerudsprinten og Montebello-løpet er arrangementer som hver på sitt vis skaper ekte skiglede for de som er med.

Dette fører oss naturlig over i vinterens store begivenhet for bydelen -NM på ski-89. Det bør være velkjent for de fleste, at våre beste langrennsløpere i slutten av januar, skal kjempe om Kongepokaler og VM-tur til Lahti i Konnerud ILs løypenett. Konnerud skipark nedenfor Konnerudhallen blir sentrum for 600 løpere. Forhåpelig blir det en skifest som også vårt Kongehus vil kaste glans over sammen med tusenvis av tilskuere langs løypene.

Det er en gigantisk jobb Konnerud IL har kastet seg ut i. De har vært gjennom NM-

arrangementet tidligere - i 1978 - da Oddvar Brå herjet som verst i NM-sporene. Trønderen er forøvrig invitert som æresgjest til -89 mesterskapet. Ingen blir vel forundret om han også akter å stille med nummer på brystet.

Hyggelig ville det bli om noen av stedets håpefulle klatret mot toppen av resultatlisten. Skal vil tippe at herrelaget på 3×10 km. stafett blir Konneruds stolthet etter NM? Jo da, Konnerud er drabantbyen med ski og ski-miljø. La oss huske de solfylte dagene og naturrikdommene utenfor stua-døra, når snøfonnene vokser over oss på Konnerud. Det er jo slik våre kjære bydel er....

OVERSKUDDET

Overskuddet av årets julemerkesalg vil gå til eldre- og ungdomsarbeide på Konnerud.

MOTIVET

Motivet på julefrimerkene og julekortene 1988 er fra Nikkerud.

Foto er tatt av Reidar Halden.

LIONS PÅ KONNERUD

Lions - klubben har sine møter på Sörvangen. President i fiskalåret 1988/1989 er Oscar Hauge og Helge Dammen er klubbens Pr-mann.

Om Lions - klubbenens overordnede målsetting kan følgende sies:

- å skape større forståelse mellom alle mennesker og nasjoner ved å arbeide

for økt innsikt i mellomfolkelige problemer

- å fremme en god borgerånd
 - å gjøre aktiv innsats for bedre forhold i samfunnet og hjelpe dem som er i nød
 - å forene medlemmene i vennskap og gjensidig forståelse
 - å være et forum for fri meningsutveksling om alle saker av almen interesse.
- Bevegelsen er nøytral i politiske og reli-

giøse spørsmål.

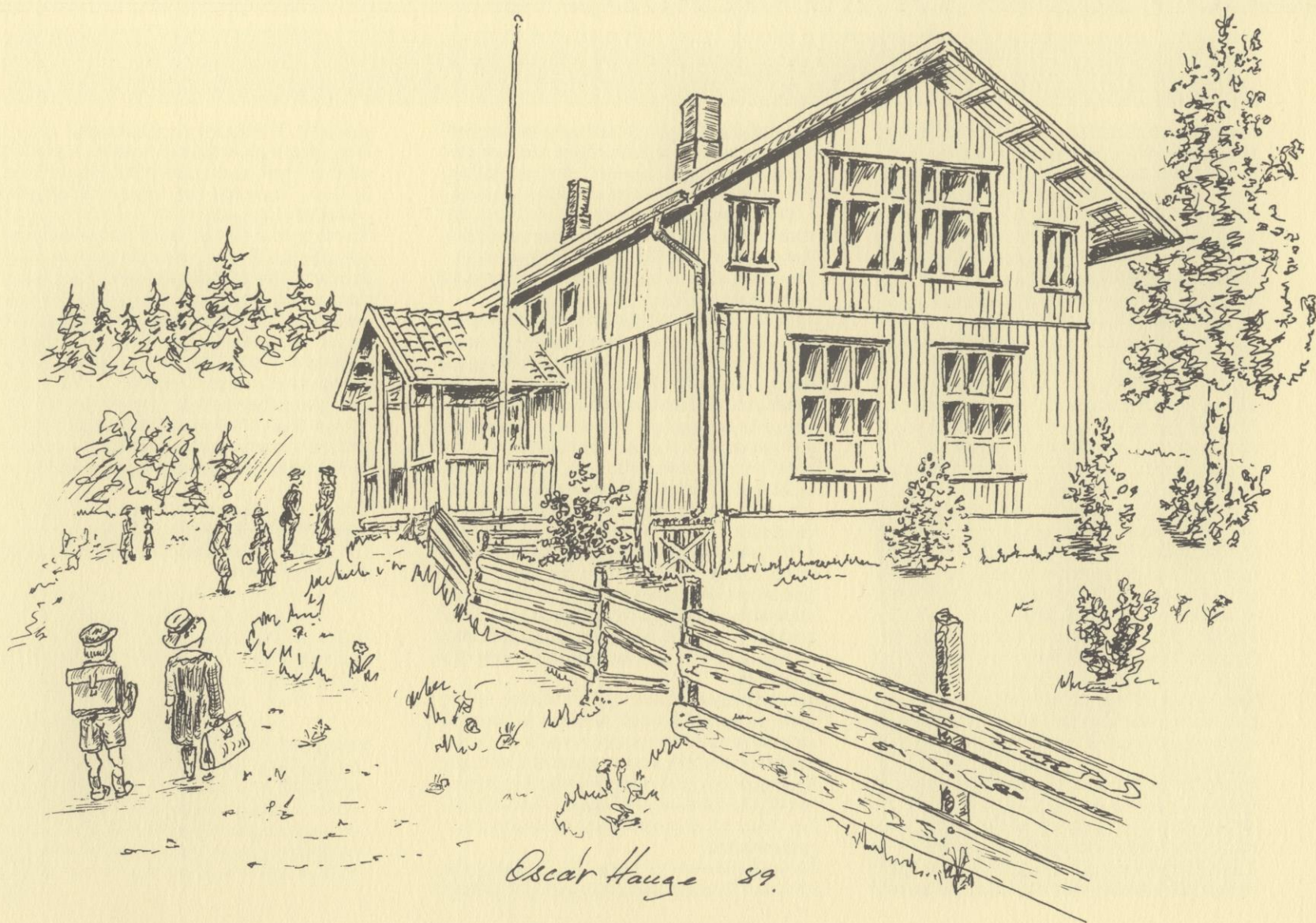
- å arbeide for en høy etisk standard innen alle yrker.

GOD JUL TIL ALLE KONNERUD-BOERE.

Hilsen

LIONS DRAMMEN/KONNERUD.

Jul på Konnerud

SKOLENE PÅ KONNERUD

I de senere årene har Konnerud fått mange nye innbyggere, og historien omkring skolene er vel ukjent for de fleste. Lions Drammen/Konnerud har derfor i år valgt skolene som motiv for julemerkene, og vi vil også gi en kort historikk omkring skolene her oppe.

Vi tar i denne sammenheng også med Vestbygda skole, da kretsgrensene mellom Vestbygda og Konnerud ble opphevet p.g.a. den store utbyggingen som skjer på Jordbrekkskogen. Vestbygda var jo tidligere en krets innen det gamle Skoger.

KONNERUD SKOLE

Det er vanskelig å si hvilket år Konnerud eller "Verket" fikk skole, men vi vet med sikkerhet at det var skole her i 1752, men allerede i 1746 bygde Greven av Jarlsberg et hus på Skolsborg, som ble den fremtidige skolen.

Skolen den gang lå på samme sted som nåværende Konnerud skole.

Vi fikk altså på Konnerud en fast skole langt tidligere enn nabobygdene, som hadde omgangsskole til langt ut i 1840-1850-årene. Den første skolen besto av en skolestue, kammers og kjøkken. Læreren, Rasmus Hansen, fikk en liten lønn og dessuten fri ved.

Skolen måtte i høy grad dele skjebne med Konnerudverket. Dersom gruvedriften gikk dårlig, gikk lønna til læreren ned, og det ble så som så med vedlikehold av skolen og utstyr til undervisningen.

I 1839 var skolehuset så forfallent at men søkte Opplysningsfondet om hjelp til å få det reparert, og det ble også gitt hjelp til lærerlønn. Fra 1853 var det fast lesetid i året og bestemte ferier.

I 1868 ble det ført forhandlinger med Det Dillwyske gruveselskap om at barna til selskapets

arbeidere skulle gå i kommunens skole. Forhandlingene førte imidlertid ikke fram, og gruveselskapet skaffet egne lokaler på Helnora (Mimmi Skars eiendom innerst i Eleonoras vei). I 1897 ble skolen påbygget med et skolerom, slik at det ble plass til en lærerinne, og i 1899 fikk Konnerud skole sin første kvinnelige lærer. Den gamle skole var nærmest en liten bondegård med våningshus, låve og bryggerhus.

Med den befolkningsøkningen som kom rundt 1890, var den gamle skolen sprengt, og det var planer om utvidelse av skolen. Noe tilbygg på den gamle skolen ble det aldri noe av. En høstkveld i 1933 sto låven i full fyr. Da det ikke var noe brannvesen på Konnerud, spredte ilden seg raskt, og hele skolen brant ned.

Mens den nye skolen ble bygd, ble bedehuset brukt som skole for 1., 2. og 3.-klassene. "Storskolen" holdt til på Stordammen pensjonat (revefarmen).

I 1934 sto den nye skolen ferdig, og den var så stor at mange trodde den var stor nok i 100 år framover. I denne skolen var det 4 klasserom, sløydsal og skolekjøkken i kjelleren og håndarbeidsrom i 2. etasje. I tillegg var det faktisk kommunalt kontor i 1. etasje med inngang fra uværsskuret.

Men befolkningen økte, og 20 år seinere, i 1954, måtte skolen utvides med ytterligere 4 klasserom og lærerværelse. Denne utvidelsen holdt bare i 10 år til. I 1964 fikk vi en stor utvidelse med ombygging av den gamle del, slik at det ble garderober til gymnastikkundervisningen. I den nye delen ble det 6 klasserom og flere spesialrom, bl.a. gymnastikksal.

Skoletilbudet økte på Konnerud. Tidligere gikk elevene 7 år på Konnerud skole, 8. og 9.-klasse

reiste til st. Hallvard skole i Drammen.

Utbyggingen på Konnerud fortsatte, og i 1974 måtte det ny skole til. Vi fikk Hallermoen skole. Da kunne Konnerud skole beholde alle elevene i grunnskolen på Konnerud.

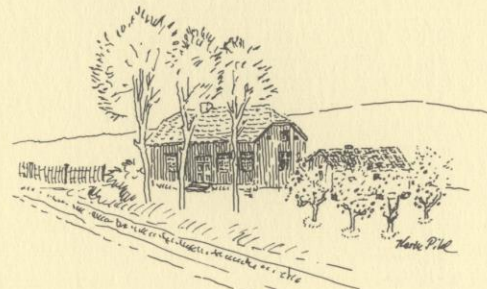
Fra nå og fram til 1983 hadde Konnerud skole elever fra 1. - 9. klasse, men det måtte en ytterligere utvidelse til. Midlertidig paviljong med 4 klasserom ble tatt i bruk i 1980. Konnerud skole var nå Buskeruds klart største grunnskole. Skolen ble sterkt overbelastet. I skoleåret 1982/83 startet skolen med 700 elever og endte opp ved utgangen av året med 750 elever.

Lærerpersonalet besto da av i alt 46 lærere.

Etter at Svensedammen skole ble tatt i bruk i 1983, er Konnerud skole en ren barneskole med ca. 500 elever og et lærerpersonale i overkant av 30.

VESTBYGDA SKOLE

I vestre Skoger ble det i 1851 tatt i bruk en ny skole, Flaaten skole.

FLAATEN SKOLE

Huset er delvis ombygget og ligger ca. 1 km. fra nåværende Vestbygda skole i retning Skoger kirke. Den første læreren her var Andreas Larsen Holo.

Flygeneral Hjalmar Riiser Larsen er hans barnebarn.

Flaaten skole var også et lite småbruk. Skolen ble imidlertid for liten og elevene i 1. - 3. klasse måtte fra 1890 få undervisning på Søndre Jordbrekk, senere i storstua på Skallestad (nabogården).

Det trengtes større skole, og i 1935 ble det bygget ny skole ved Svingen, den nåværende Vestbygda skole. Dette var da en moderne og fin skole med klasserom og spesialrom (ikke gymnastikksal), samt leilighet for skolens styrer.

Skolen var helt fram til skoleåret 1981/82 fire-delt.

Elevtallet var synkende i Vestbygda, men det ble bygget en kroppsøvingsfløy i 1976, og da utbyggingen startet på Jordbrekkskogen, økte igjen elevtallet.

En utvidelse av skolen i 1986 førte til at den kunne ta imot elever fra 1. til 6. klassetrinn.

Nå er Vestbygda skole, i likhet med de andre skolene på Konnerud, fullt utnyttet. Skolen har nå ca. 150 elever og et lærerpersonale på ca. 10.

HALLERMOEN SKOLE

Denne skolen ble tatt i bruk i 1974 og var opprinnelig tenkt som en grendeskole som skulle ta imot elever på 1. - 4. klassetrinn. Den hadde derfor i begynnelsen kun 4 klasserom og et stort senter med tilstøtende grupperom og elevgarderobber. Dessuten ble det bygd en egen administrasjonsfløy der det også ble plass til lege og tannlege.

Men plassbehovet ble snart større, og i 1982 ble skolen utvidet med ytterligere 2 klasserom og spesialrom, slik at skolen ble istand til å beholde elevene ut 6. klasse.

Etter enda en utvidelse med 2 klasserom i 1986, kan skolen normalt ta 10 klasser, men inneværende skoleår har den 11 klasser med ca. 240 elever og et lærerpersonale på ca. 15.

SVENSEDAMMEN SKOLE

Dette er Konneruds nyeste skole og er en ren ungdomsskole. Den ble tatt i bruk i 1983. Den er beregnet for 16 klasser. Skolen har 12 klasserom og mange gode spesialrom. Den har imidlertid ikke egen kroppsøvingsavdeling da skolen benytter Konnerudhallen, som er nærmeste nabo. Det skulle snart vise seg at denne store skolen ikke kunne ta imot alle elevene på Konnerud, og derfor fraktes nå 2 klasser fra Hallermoen til Galterud skole. Skolen har idag ca. 410 elever fordelt på 16 klasser og et lærerpersonale på ca. 40.

Alle skolene på Konnerud benyttes flittig av den lokale befolkningen til ulike aktiviteter etter skoletid, slik at skolene faktisk fungerer som små kultursentra for Konnerud.

(Kilder: Skogerboken og
Drammensskolens jubileumsnummer)

LIONS PÅ KONNERUD

Lions - klubben har sine møter på Sörvangen. President i fiskalåret 1988/1989 er Oscar Hauge og Helge Dammen er klubbens Pr-mann.

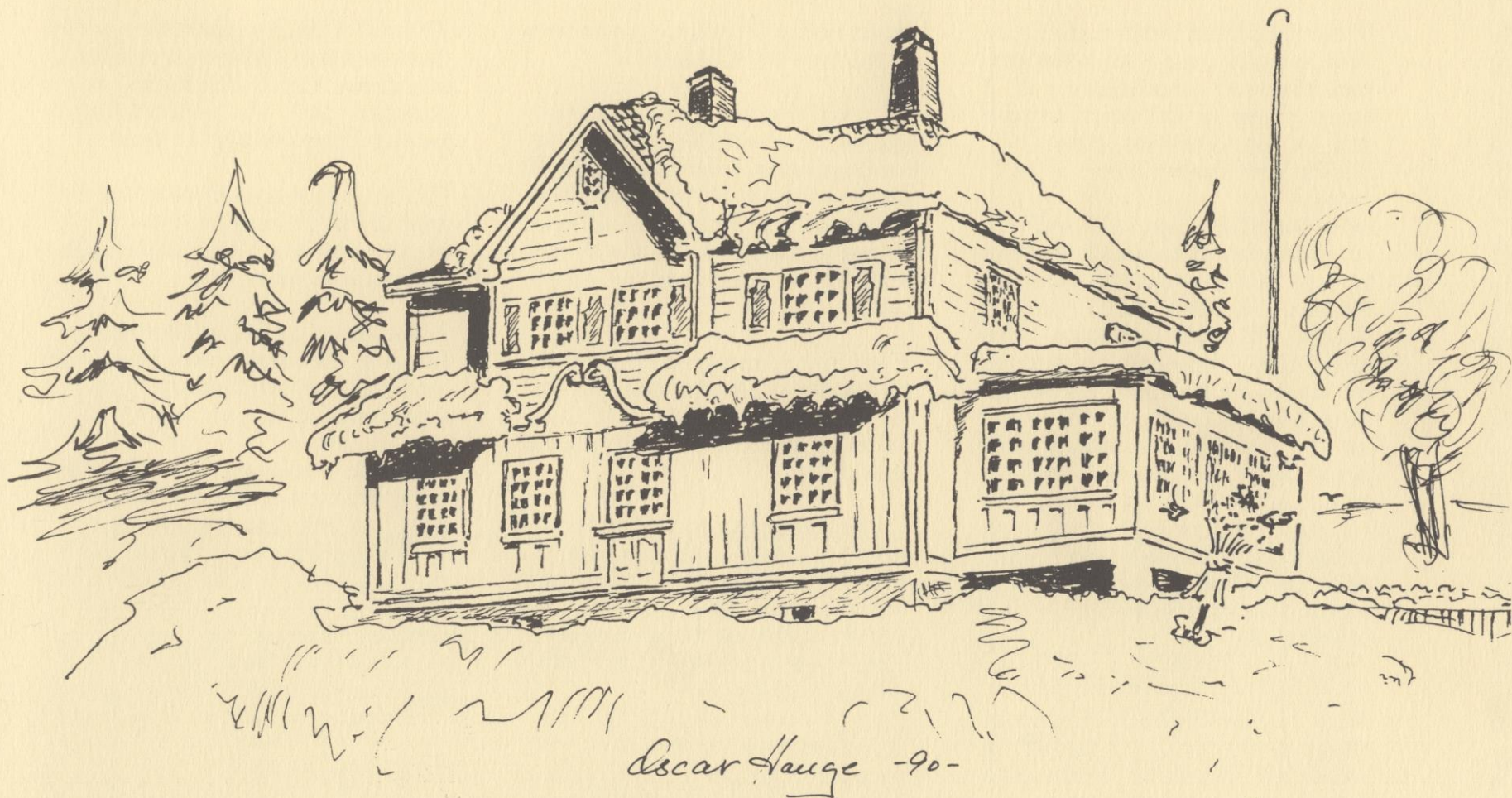
Om Lions - klubbenens overordnede målsetting kan følgende sies:

- å skape større forståelse mellom alle mennesker og nasjoner ved å arbeide for økt innsikt i mellomfolkelige problemer
 - å fremme en god borgerånd
 - å gjøre aktiv innsats for bedre forhold i samfunnet og hjelpe dem som er i nød
 - å forene medlemmene i vennskap og gjensidig forståelse
 - å være et forum for fri meningsutveksling om alle saker av almen interesse.
- Bevegelsen er nøytral i politiske og religiøse spørsmål.**
- å arbeide for en høy etisk standard innen alle yrker.

**GOD JUL TIL ALLE
KONNERUDBOERE.**

**Hilsen
LIONS DRAMMEN/KONNERUD.**

Jul på Konnerud

GOD JUL -90 PÅ KONNERUD

KORT OM FRITIDSTILBUD FOR KONNERUDS BEFOLKNING

Vi har valgt Bernåsvillaen, eller speiderhuset som mange nå kaller det, som motiv på julemerkene i år. I mange år har en kalt denne bygningen for Bernåsvillaen, etter O.H. Bernås som kjøpte stedet i 1920-årene.

Selve huset ble bygget i 1920 av Fredrik Kiøsterud. Bernås anla en revefarm på gården, som egentlig heter Knatholt. Gården var i familien Bernås' eie inntil Drammen kommune kjøpte eiendommen da Konnerudgata ble forlenget fra Bernås forbi Konnerudsenteret. Meningen var at den skulle rives, men til nå er huset spart. Konnerud speidergruppe har fått leie det staselige huset, og her har gruppen sine møter. Utover det, har bl.a. Konnerud bydelsutvalg sine møter her, og ellers leies huset ut ved forskjellige festlige anledninger.

Nå er speiderbevegelsen bare ett av mange tilbud for barn, ungdom og voksne på Konnerud. Vi kan ikke her nevne hver enkelt forening ved navn. Det ville bli et utall navn, og

det er også utgitt en brosjyre for noen år siden med et slikt innhold.

Alle som er glade i fysiske utfordringer, har Konnerud Idrettslag som sitt samlingspunkt. Med sine over 2000 medlemmer, er det blant landets aller største lag. Her finnes det svært mange grupper, så det skulle være mulighet å finne noe for enhver smak.

Ellers har vi mange korpsmusikere på Konnerud. De aller fleste har startet sin karriere i Konnerud skolekorps og siden fortsatt i Konnerud musikkorps.

For sangglade finnes det kor for alle aldre, og det er også et stort antall forskjellige kristne lag og foreninger. For de som måtte ønske mindre fysisk utfoldelse og heller vil trimme hjernen, er mulighetene til stede i den lokale bridgeklubb.

Foruten Lions Drammen/Konnerud, som står bak utsendelsen av julemerkene, er det også andre aktive humanitære organisasjoner på Konnerud.

Kiwanis f.eks., samarbeider med flere om å lage et ungdommens hus i den gamle kinoen. Til nå har ungdommen hatt sin ungdomsklubb knyttet til Svensedammen skole.

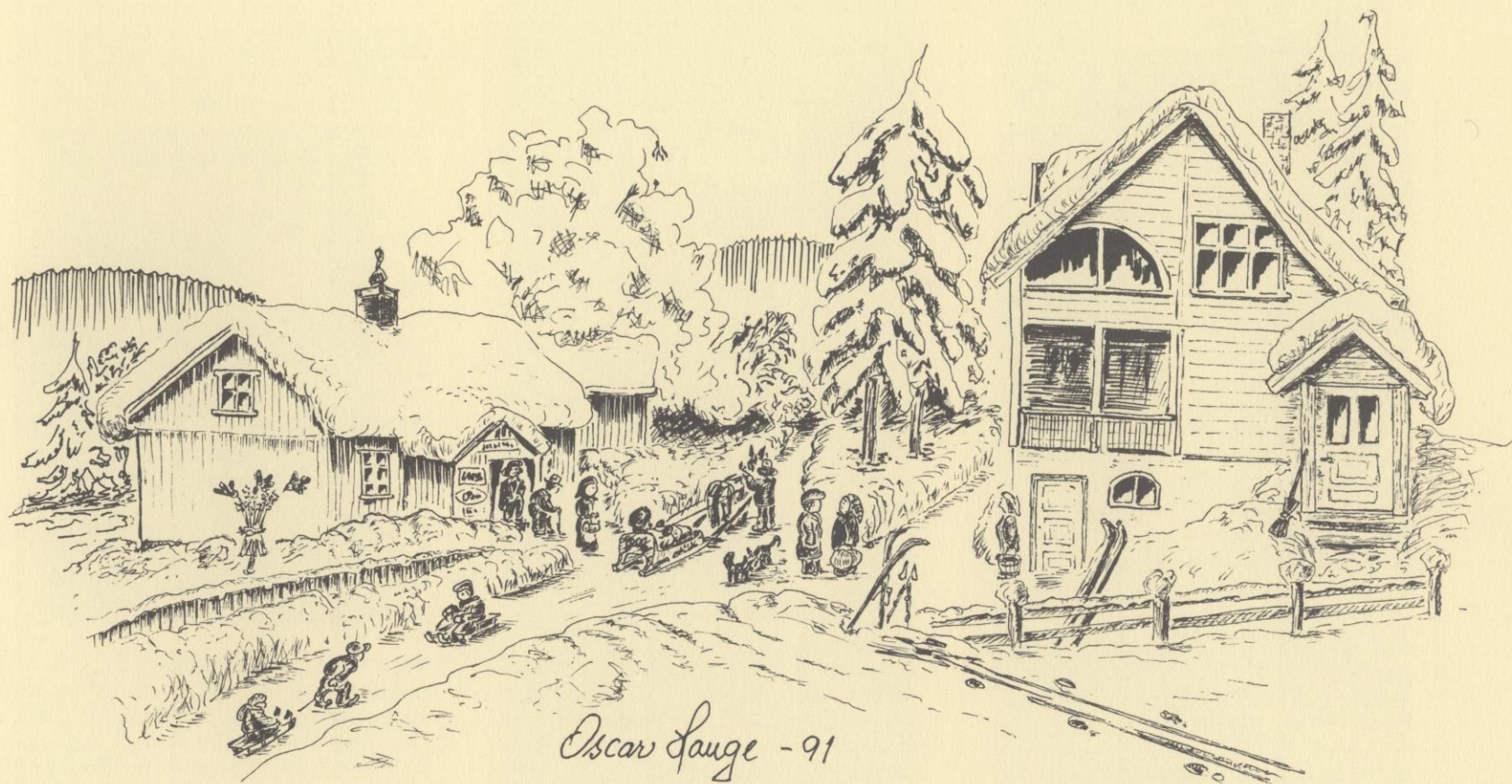
Det nedlegges også et stort frivillig arbeide for å legge forholdene til rette for fine turer i Konnerudmarka, sommer som vinter.

Ivrige jegere og fiskere har også sin forening, som blant annet aktivt går inn for å gjøre Stordammen og andre vann i området til gode fiskevann.

Historisk interesserte har sitt historielag med mange forskjellige grupper. Det folk flest kanskje kjenner best, er teatergruppa og gruveutvalget.

Som en skjønner, er mulighetene mange på Konnerud, og de ulike lag og foreninger tar sikker imot nye interesserte medlemmer.

Kilde: Skogerboken.

Oscar Lauge - 91

Jul på Konnerud

SKALSTAD - KRISTINELUND

Årets motiv på julemerkene er bygningene rundt Skalstadkrysset på Konnerud. Tegningen er etter et bilde som er tatt ca. 1910. Veien på bildet er nåværende Stubberudveien, vi skimter også begynnelsen på Grubegata, som går opp bak "Grotten". Hauanveien går langs gjerdet.

I det gamle huset tett inntil veien ble det drevet butikk i ca. 100 år. Huset sto opprinnelig på Brekke gård på Konnerud. Det ble kjøpt av H. G. Wisting og flyttet til Skalstad. Wisting kalte stedet Kristinelund etter sin kone Laurence Kristine. Wisting startet landhandleri der 12. mars 1868. Det var befolkningen som var knyttet til gruvedriften som benyttet seg av butikken. Da Wisting døde, overtok datterne Karoline butikken. Karoline giftet seg med A. J. Skalstad, og sammen drev de butikken videre. De fikk en sønn, Bjørn Skalstad. Han ble født i 1889 og tok over butikken etter sine foreldre. Faren døde i 1923 og moren i 1931. Bjørn Skalstad fortsatte med butikken fram til 1956.

Kristinelund ble utvidet på begynnelsen av 1950-tallet, da han giftet seg med sin Hildur. Bjørn Skalstad bodde på Kristinelund til sin død i 1984. Etter at

Bjørn Skalstad selv sluttet med handel, overtok Torbjørn Berg fra Sagbakken i Vestre Skoger forretningen, og han drev denne videre i "Grotten" i 22 år.

Det var et fint parkanlegg i hagen på Kristinelund, og i 1879 ble det bygd et lysthus der. Dette er nå borte. De hadde en fin kjøkkenhage med mange ulike grønnsaker, som slett ikke var vanlig på den tiden. Skalstad hadde også en liten dam med gjess.

I butikken, som den første på Konnerud, var vareutvalget meget variert. De hadde alt hva folk trengte, fra isenkram til det vi idag kaller dagligvarer. Varene ble hentet med hest nede i Drammen. Den 25. januar 1885 kjørte de for første gang de nye Konnerudbakkene, inntil da var det de såkalte "Gamlebakken" som ble brukt.

Det kan også nevnes at Skalstad Landhandleri hadde telefon nummer 2 på Konnerud, og butikken ble et samlingssted for folk. Her var det muligheter til å sitte ned og slå av en prat, samtidig som de fikk kjøpt nødvendige varer. Drammen kommune overtok eiendommen etter Bjørn Skalstads død.

Skoger Historielag har i noen år fått bruke det som møtelokale og lager, og nå er det "Stiftelsen Konnerudverket" som har overtatt eiendommen som gave fra Drammen kommune.

På eiendommen står det ei kjempestor eik. Den ble fredet i 1967.

GROTTEN

"Grotten" som ligger tvers over krysset ved Skalstad, ble bygd ca. år 1900. Skalstad eide på den tid store skogeiendommer, og han drev både mølle og sagbruk nede ved krysset Verksveien/Dalenveien.

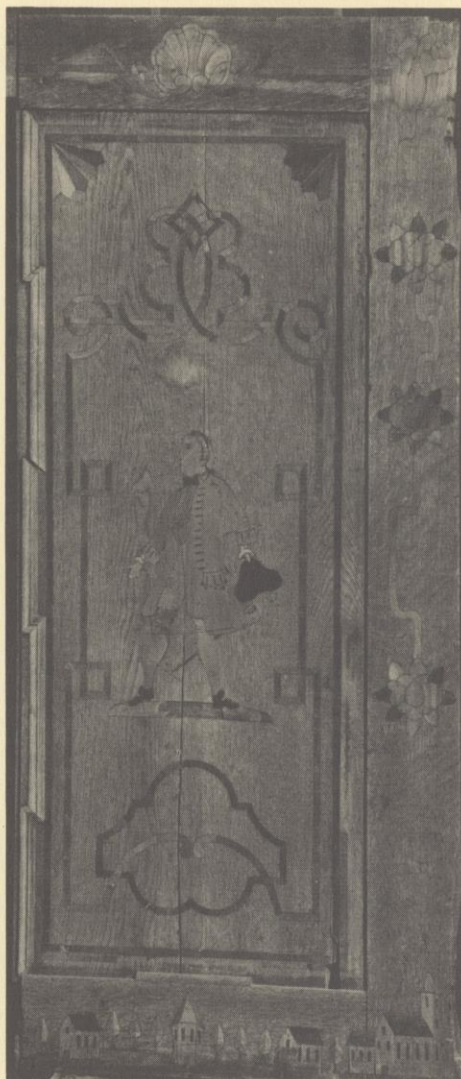
Grotten ble leid ut til arbeiderne i gruvene. I kjelleren hadde Skalstad melkeutsalg. Det var nemlig lettere å oppbevare melken der enn i butikken på Kristinelund.

Som nevnt, drev Torbjørn Berg kolonialforretning der noen år. I to korte perioder var det andre forretninger i Grotten, inntil Konnerud Rør startet utsalg i kjelleren der 1.2.82. Etter en tid flyttet de op i 1. etasje og holdt til der til 26.4.86, da firmaet overtok lokalene på Bernås etter Harald Wike.

Døren som er avbildet, stammer muligens fra et lysthus om ble oppført på dammuren på Stordammen i anledning av kong Frederik V's besøk. Bjørn Skalsstad fikk døren av sin far. Han kan ikke med sikkerhet si om opplysningene er korrekte, men usannsynlig er det ikke.

(Kilder: Skogerboken, Skoger Historielag: "Vi ser tilbake", Karoline Skalsstads dagboknotater, samt samtaler med folk på Konnerud.)

LIONS PÅ KONNERUD

Lions - klubben har sine møter på Sörvangen. President i fiskalåret 1991/92 er Hans Jørgen Kulberg og Helge Dammen er klubbens PR-mann.

Om Lions - klubbenens overordnede målsetting kan følgende sies:

- å skape større forståelse mellom alle mennesker og nasjoner ved å arbeide for økt innsikt i mellomfolkelige problemer
 - å fremme en god borgerånd
 - å gjøre aktiv innsats for bedre forhold i samfunnet og hjelpe dem som er i nød
 - å forene medlemmene i vennskap og gjensidig forståelse
 - å være et forum for fri meningsutveksling om alle saker av almen interesse.
- Bevegelsen er nøytral i politiske og religiøse spørsmål.
- å arbeide for en høy etisk standard innen alle yrker.

**GOD JUL TIL ALLE
KONNERUDBOERE**

Hilsen
LIONS DRAMMEN/KONNERUD.

Jul på Konnerud Oscar Hauge - 92

SKOGER GAMLE KIRKE

Tradisjonen tro utgir LC Konnerud/Drammen julemerker også i år. Motivet er Skoger gamle kirke eller »Hanevals Kirkja i Skogar-bygd«, som den også har vært kalt, etter stedet der den ligger.

Fra Kirkåsen tett ved er den en praktfull utsikt over store deler av Skoger og Sande. Kirken er viet til St. Olav, altså en Olavskirke. Den er bygget i perioden 1150 - 1200, og den nevnes i offisielle papirer fra 1327.

Staten eide kirken fram til 1723 da greven av Jarlsberg kjøpte den. Staten solgte svært mange kirker den gang. Jarlsberggreven måtte imidlertid selge 22 av sine kirker i 1757 på grunn av pengenød. Det var etter initiativ fra presten Hammer at Skogers bønder ble eiere av kirken. Andelen i kirken var afhengig av gårdens størrelse.

Kirken var i bruk fram til den nye kirken i Skoger ble bygd og innviet i 1885. Det ble bestemt at den gamle kirken skulle stå og vedlike-

holdes, og godt var det, da gulvet i den nye kirken allerede etter få år måtte fornyes p.g.a. sopp og råte.

Kirken er en typisk middelalderkirke, bygget av steinmur. Taket ble bygget om i midten av 1750-årene, etter at både tak og vegger ble skadet i tordenvær. Kirken trengte da betydelige reparasjoner, og på den tid ble våpenhuset bygd. Sakristiet er muligens bygd litt tidligere.

Kirken ble ominnredet i første halvdel av 1600-tallet. Altertavlen og den forrige prekestolen er fra 1631. De fleste gamle malerier og dekorasjoner ble senere overmalte, men ble avdekket igjen i 1925. Apostelrekken kan være fra reformasjonens innførelse og er meget dekorativ i gruppering og fargevalg.

Grev Wedel Jarlsberg gjorde mye for kirken. Flere malerier og dekorasjoner er fra 1753, og den nåværende altertavle er satt inn i 1752. Den stammer opprinnelig fra

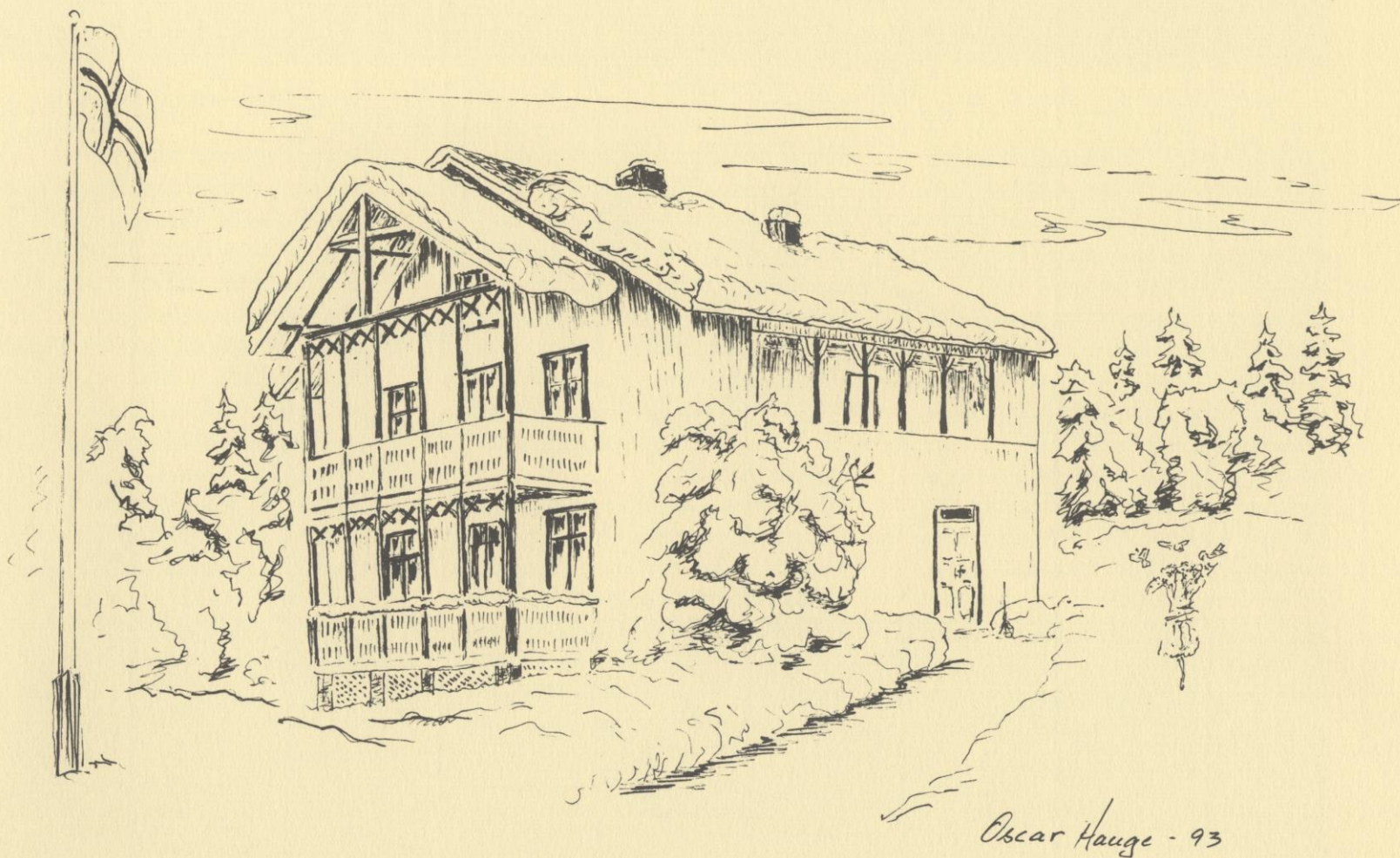
Nederland. Avlukket rett innenfor døra ble bygget av greven, og der var det plass for ham eller for prominente gjester fra Konnerudverket.

Nåværende prekestol er fra 1825. Fra samme år er også kirkens orgel, det er restaurert i de senere år. Den ene av kirkeklokkene er fra middelalderen. Den største av klokkene er bygd i Amsterdam i 1754. Ellers kan det nevnes at mange av kirkens gjenstander er gaver fra fremtredende personer i bygda gjennom tidene.

I våre dager blir Skoger gamle kirke brukt til Olsokgudstjeneste, og i sommerhalvåret er den svært populær til vigsler, så praktisk talt hver lørdag er det bryllup i kirken. I tillegg er det enkelte gudstjenester, da med barnedåp.

Skoger gamle kirke er et fint kulturminne som er vel verd et besøk.

Kilde: Skogerboken.

Jul på Konnerud

EIKHOLT - "GÅRDEN" - "GREVEGÅRDEN"

LC DRAMMEN/KONNERUD har i år valgt ut "Gården" som motiv på årets julemerker. Bakgrunnen for dette er at gården er en av de eldste på Konnerud med en interessant historie.

Gården har adresse Verksveien 8. Den ligger i krysset Verksveien/Dalenveien vis-a-vis Konnerud bedehus. "Gården" er på grunn av sin historie og arkitektur erklært bevaringsverdig.

Da det ble funnet malm på Konnerud som inneholdt sølv, kopper og bly, fattet snart Frederik Anton Wedel, greve av Jarlsberg, interesse for stedet. Det ble dannet et aksjeselskab i 1729 med greven av Jarlsberg som medeier. Straks etter bygget han seg en gård på Eikholt. Anlegget greven bygde, skal ha hatt en viss likhet med Fossesholm i Vest-

fossen. I tillegg til hovedbygningen, ble det bygget funksjonærboliger i hvert av de bakre hjørner i boligkomplekset. Det er en av disse funksjonærboligene som nå står igjen på gården. Frederik Anton Wedel Jarlsberg bodde i flere år på Konnerud, og han døde på gården i 1738.

I forbindelse med gruvedriften ble det bygget en smeltehytte nedenfor gården. Det ble også anlagt spikerhammer og mølle i nærheten.

Da Jarlsbergverkene ble nedlagt i 1778, fikk gården nye eiere. Hovedbygningen forfalt, og den ble revet i slutten av 1830-årene. Den andre funksjonærboligen ble også senere revet, men den ble bygget opp igjen i Skolebråten, nåværende Stubberudveien 58.

Eikholt var i sin tid en stor eiendom.

Den er etter hvert blitt delt opp. I 1904 var den en av flere eiendommer som tilhørte eierne av Turisthotellet. Kristoffer L. Vikseter fra N. Eiker kjøpte den da. Han hadde den fram til 1917, da John Gundesø overtok gården. Den ble imidlertid allerede året etter solgt til Oscar Frøiland. I 1961 overtok Frøilands sønn Johannes gården. Et par år senere ble den ytterligere delt opp, idet broren Olaf overtok skogen syd for Verksvelva. Han ga så bort deler av denne til det som nå er blitt Eikholt-senteret og Sørvangen. Johannes Frøiland døde i 1985, og enken, Haldis Frøiland, er nå eier av gården.

*Kilder: Skogerboken
Haldis Frøiland*

[illegible]

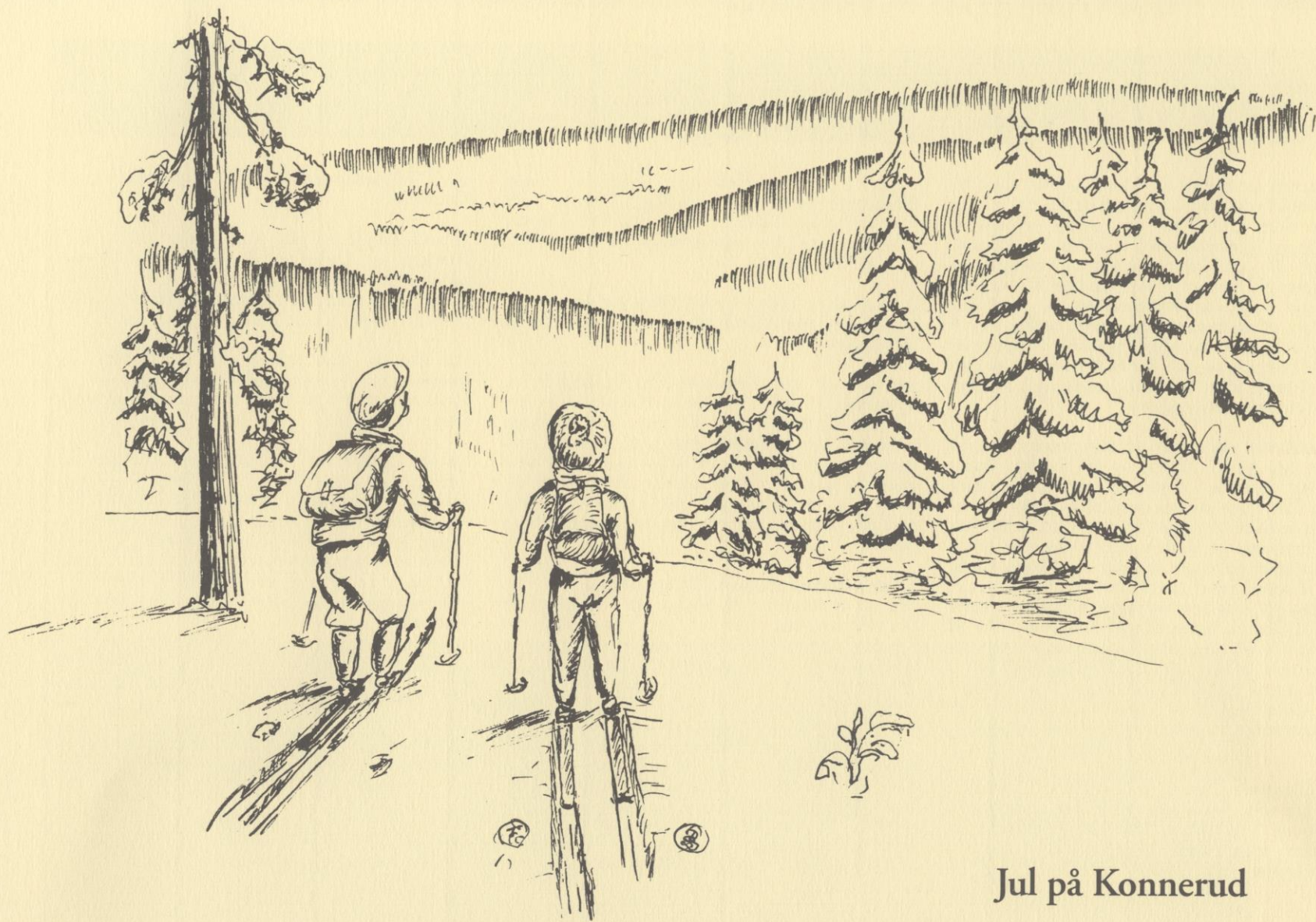
Lions - klubben har sine møter på Sörvangen. President i fiskalåret 1993/1994 er Bjørn Jonassen og Helge Dammen er klubbens Prmann.

- å skape større forståelse mellom alle mennesker og nasjoner ved å arbeide for økt innsikt i mellomfolkelige problemer
- å fremme en god borgerånd

- GOD JUL TIL ALLE
KONNERUDBOERE.**

**Hilsen
LIONS DRAMMEN/KONNERUD.**

Jul på Konnerud

TURMULIGHETER PÅ KONNERUD

Årets motiv er hentet fra Vest knabben inne på skogsområdet mellom Lonnerud og Eikern. Herfra er det flott utsikt mot de gamle boplassene Plassane og Skulkerud med Preståsen i bakgrunn. Det er de siste årene kommet mange nye innbyggere på Konnerud som kanskje ikke er blitt klar over hvilke naturområder en har rundt seg her oppe. Både sommer og vinter er det flott å kunne bruke disse naturherlighetene som kan gi en fred i både kropp og sjel. For de som ikke er så glad i å gå så langt, så er det mulighetene også for dere til å få fine naturopplevelser.

Fra Konnerud skole kan de som ønsker det, gå en tur opp på Damåsen, og få en flott utsikt over det sentrale Konnerud og utover mot Skoger. Litt tungt opp vil noen si, men det betaler seg når en første er oppe. Stien fører så videre inn over Damåsen, og vi kan velge å komme ned i Kollerud eller gå lenger innover mot Stegla og de dype skoger. Stordammen er ellers en yndet badeplass på gode sommerdager. Velger en å kjøre inn till Dalen parkeringsplass på Stubberud eller til området Ormetjern, fører det lette løyper og stier innover mot Stegla med Skioldhytta og SIF-hytta som er populære steder for familier å ta en stans med kaffe/brus/kakao og vafler. Herfra er mulighetene for langturer til stede både sommer og vinter.

Fra Hallermoen, Bernås Skjelsbekk og Djupdalen er det lett adkomst til stier og løyper innover mot Haukås og Strømsåsen. Fra Haukås er utsikten over byen og Lierdalen minst like flott som fra "Spiraltoppen på Bragerneåsen". Hvis en vil gå litt

lenger i retning Fjell og Skoger, så frister Hellashytta med enkel servering i helgene både sommer og vinter. Det er lett terreng å gå i, og det er muligheter til å ta avstikkere opp på Risdalsåsen og ut på Gjerpenåsen.

Fra Konnerud idrettslags klubbhus går det stier og løyper både mot Hellashytta og mot Stegla. Det er bare å velge.

Jeg bør vel også nevne at det fra MIF-hytta, (avkjøring i bakken ned mot Hagatjern) er lett adkomst til Bremsetjern. En rast med medbragt niste her kan anbefales, men obs! selv om sola steiker og vannet frister en til et bad, så må dere avstå fra det. Dette er nemlig drikkevann for store deler av Konnerud. Fra Åndorsrud er det også fint å ta seg innover mot Majordammen og Heia.

Så litt for dere som ønsker litt lengre turer.

Når en er kommet til Steglaa, kan en gå rundt om Sagdammen. Her er det opparbeidet en fin tursti som er lett å ta seg fram på sommerstid. Om vinteren er det oppkjørt scooterløyper. Det er det også hvis en tar seg nedover mot Heia og Katthusdalen. Fra Bremsetjern kan en velge å "klatre" opp mot Leirtjern og "Fjellfritt". En kan bli varm og sliten, men er en først oppe så er det en opplevelse å stå og se ut over Majordammen og Skoger. Fra Fjellfritt kan en fortsette over Vestknabben. Litt etter å ha passert toppen (ca. 559 m.o.h.) kan en velge en løype som går mot Nysetra, Plassane og Rønnehue. Ved Rønnehue kan en følge Montebelloløypa ned

mot Majordammen, Heia og tilbake til Konnerud.

Montebelloløypen går over mot Sande forbi Tryttjern og Dammyr. På veien mot Øyvann passerer bautaen som minner oss om at "Vestskogjegerne" holdt til i dette området fra høsten 1944 til freden 08.mai 1945.

Fra Øyvann kan en gå mot Prestesetra og Prestesletta med utsiktspunktet Montebello.

Vinterstid er det på denne siste strekningen ikke oppkjørte løyper.

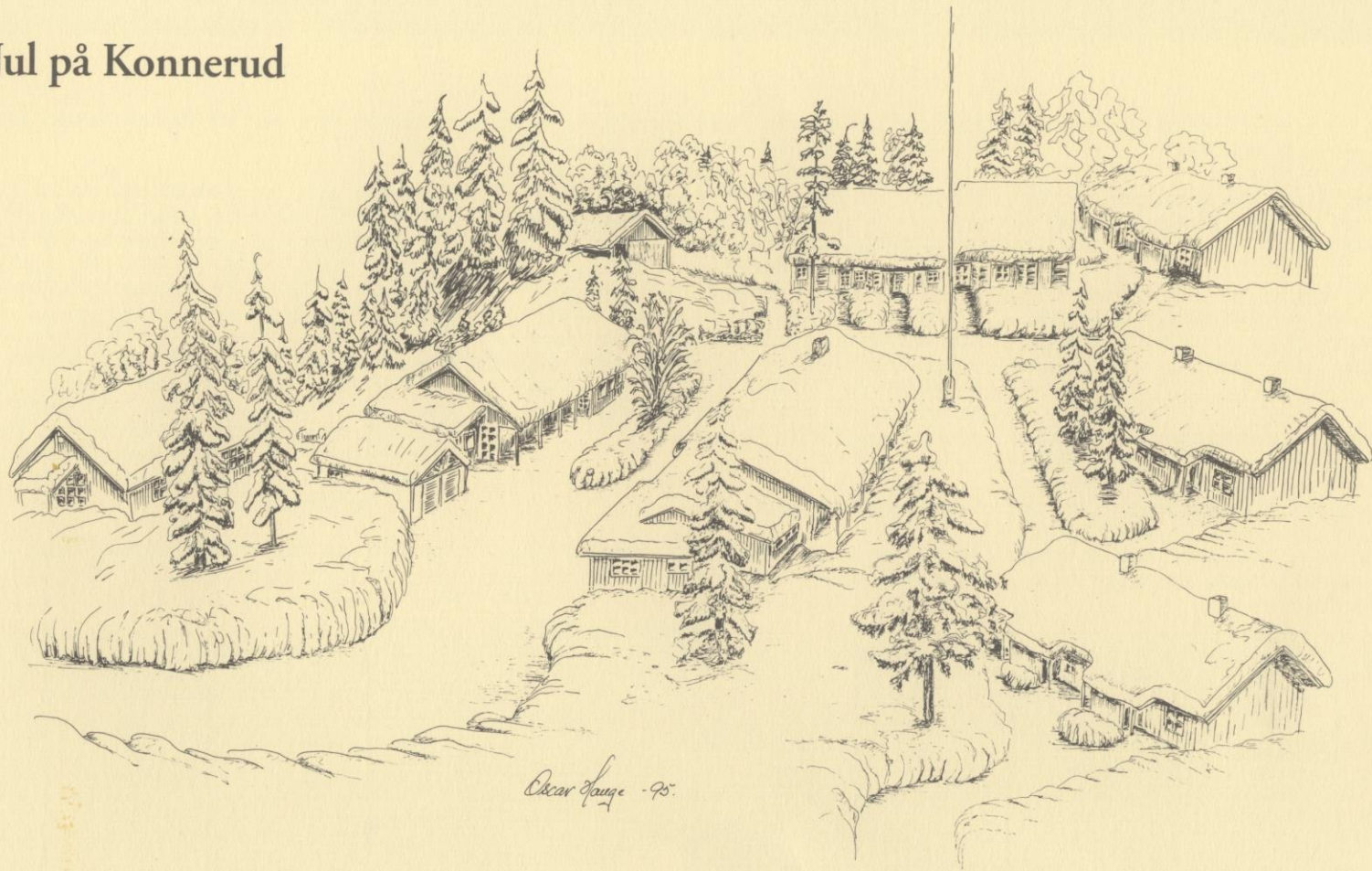
Fra Vestknabben kan en fortsette mot Gosen ved Nedbergdammen. Her kan en velge å gå mot Sirikirke, det høyeste punktet vi kan komme til på våre kanter (635 m.o.h.). En fin dag kan vi se Skrim, Jonsknuten, Blefjell og Norefjell. Ja, vi kan faktisk se Gaustadtoppen i det fjerne også. De som ikke orker en så lang tur, kan komme hit ved å kjøre skogsbilveien (bomvei) fra Hagatjern mot Vestfossen.

Fra Gosen kan en vinterstid ta seg langs oppkjørt løype mot Kikut og Bremsetjern mot Konnerud igjen.

Det finnes gode kart over områdene. Konnerud servicestasjon har orienteringskart, og Konnerudsmarkas venner har kart over oppkjørte løyper og turstier.

Det er bare å ønske alle en god tur i Konnerudmarka.

Jul på Konnerud

Oscar Lange - 95.

Eikholt senter for døvblinde

I år har vi valgt å presentere et av de mest spesielle bo- og kurssenter som finnes i Norge.

Da H.M. Kong Olav V innviet senteret den 26. august 1980, var et nytt enestående tilbud til døvblinde en realitet.

Initiativtager til senteret var murermester Olaf Frøiland, som sammen med døvblinde Halvdan Larsen startet planleggingen på midten av 70-tallet. Flere døvblinde var med i den videre planleggingen.

Eikholt ble bygget av midler innsamlet av Lions i Norge i samarbeid med mange andre organisasjoner og enkeltmennesker. Senteret eies i dag av alle registrerte døvblinde i Norge. Disse får utferdiget et medeierbevis som gir dem bruksrett til Eikholt. Senteret er i dag drevet som en privat stiftelse, og får sine driftsutgifter i sin helhet dekket av Sosial- og helsedepartementet.

Senteret har 12 ansatte i tilsammen 10,5 stillinger. Ved Eikholt er det 10 døvblindeboliger som fungerer som trygdeboliger med kommunale tjenester. Boligene er praktisk innredet slik at døvblinde mest mulig skal greie seg selv. Det er to ektepar og åtte enslige som nå bor i leilighetene. De har egen husholdning, lager sin egen mat, foretar innkjøp, vasker klær og betaler husleie som alle andre.

Selvfølgerlig trenger døvblinde noe hjelp og tilsyn. For at de alle skal føle seg trygge, kan alle som ønsker det, få installert trygghetsalarm, noe 8 av beboerne har gjort. Likeså er de koplet direkte til brannvesenet gjennom et varslingssystem. De fleste har kontaktpersoner som er betalt av kommunen. Senteret har forskjellige aktivitetstilbud. Arbeidsstuen blir aktivt brukt, og svømmehallen er i bruk hver dag, og i sommerhalvåret er kanopadling og tandemsykling populære tilbud for mange av de døvblinde som i løpet av året kommer til senteret for å delta på ulike kurs. Rundt i området er det også bygget en gangvei som er spesielt tilrettelagt for døvblinde.

Eikholt som kurssenter

Det er i dag ca. 300 registrerte døvblinde i Norge. Av disse er det av ulike årsaker ca 180 som kan benytte seg av tilbudene ved Eikholt. I perioden 1980-1994 har i alt 306 forskjellige døvblinde gjort seg nytte av dette. I 1994 har det vært tilsammen 33 kurs- og aktivitetstilbud.

Eikholt har 15 gjesteleiligheter med tilsammen 23 sengeplasser. Gjesteleilighetene har i 1994 vært i bruk i 186 døgn med tilsammen 3481 overnattinger. Siden gjennomsnittalderen for døvblinde er ganske høy, er det stort sett godt voksne mennesker som gjester Eikholt. Det er i de senere årene forsøkt å gi tilbud også til yngre

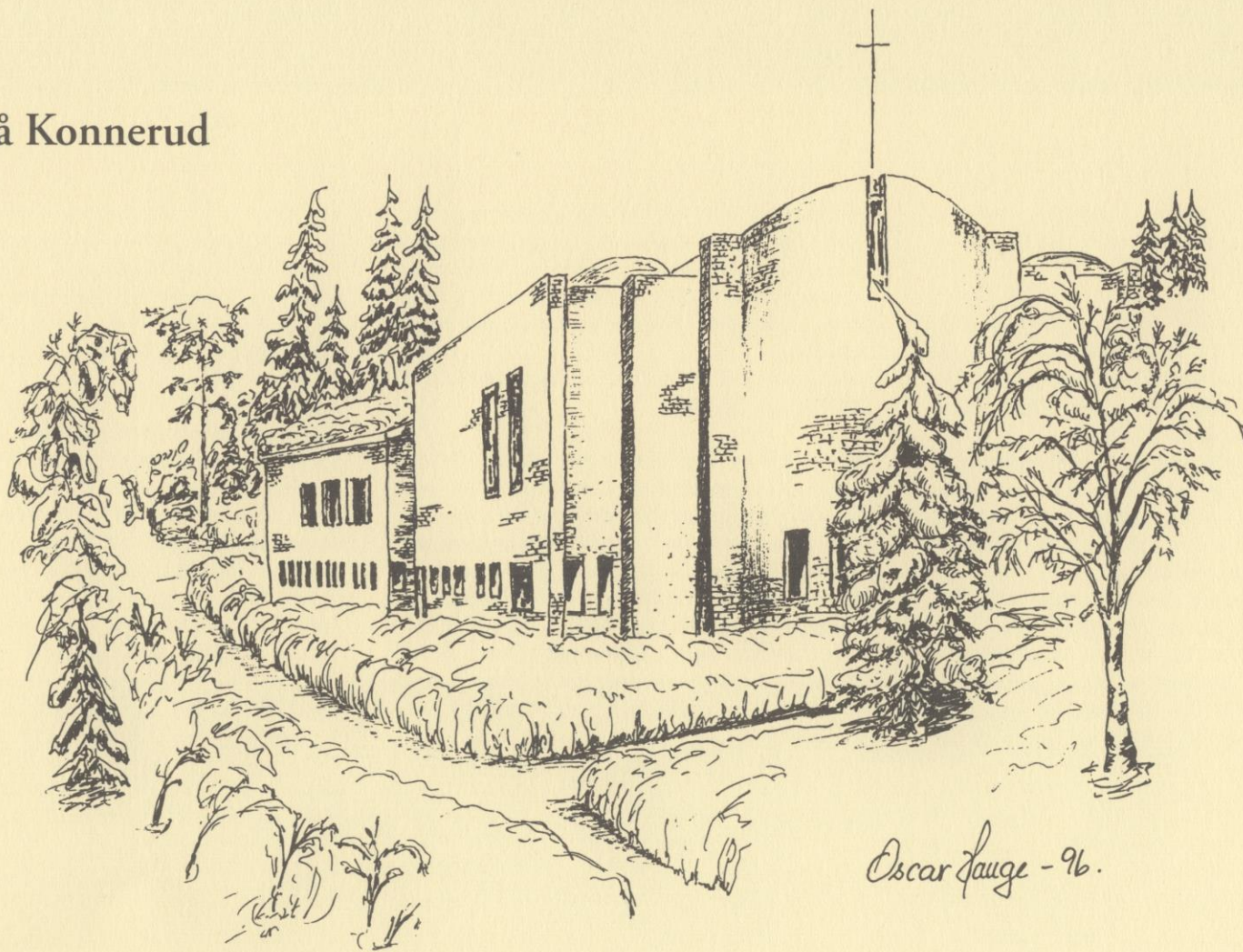
døvblinde, men her har Eikholt fortsatt mye å gjøre.

Det satses mye på rehabilitering, dvs. å hjelpe døvblinde til å kunne få et bedre og meningsfylt liv ikke minst i sin egen hjemkommune. Den sosiale delen er svært viktig for oss alle, også for døvblinde. Derfor er det så viktig at de kan være sammen med mennesker som kan "snakke" med dem, ikke bare på senteret men også i nærmiljøet. Døvblinde kan i dag både gå i banken, på posthuset og i butikker på Konnerud og få hjelp av noen som i det minste kan tohåndsalphabetet. Kunnskap og ferdigheter øker selvfølelsen. Derfor legges det også opp til at døvblinde skal få del i samfunnet på mest mulig lik linje med oss som både ser og hører.

For dere som ikke vet hvor senteret ligger, se på kartet og ta dere en tur. Det er et nydelig sted med fine spaserveier og parkområde med flotte skulpturer.

Kilder: Brosjyre om Eikholt
Årsberetning 1994
Direktør Per Sanne

Jul på Konnerud

Ny kirke på Konnerud

I år har Konnerud fått ny, vakker, og original arbeidskirke. Tunsberg biskopen vigslet den 6 oktober.

Lang og iherdig innsats ligger bak reisingen av kirken. Allerede i 1979 ble Stiftelsen Konnerud menighetsenter oppnevnt. Planen var å bygge et menighetsenter på Tuftejordet. Noen år gikk uten at vi maktet å realisere den.

Året 1983 ble avgjørende. En stor testamentarisk gave ble gitt til menigheten av Bjørn Skaland. Gaven på flere hundre dekar skog, ble solgt til Drammen kommune under forutsetning av at vi bygde en arbeidskirke. Testamentets ordlyd og intensjon åpnet nye muligheter for oss. Nye planer tok form. Man forlot helt tanken på å bygge på Tuftejordet. Man så etter hvert for seg en arbeidskirke i Kirkelunden, nær den gamle kirken.

Mye talte for denne planen - tomte var fin, og en nærkontakt mellom en gammel og en ny kirke ble anbefalt av faginstansene, bl. a. kirkekonsulenter i departementet. Landets fremste kirkearkitekt, Harald Hille, ble engasjert.

Den 5 juli 1987, gav et menighetsmøte det store mandat til Stiftelsen Konnerud menighetsenter. Bygg en arbeidskirke på Konnerud.

Men ennå var det uavklarte ting. Valg av tomt viste seg å bli noe av det vanskeligste for oss. Kommunen hadde nemlig allerede i midten av 1970-årene blinket ut en kirketomt på Gåserud, mens menigheten hadde skjøte på Kirkelunden, og ville bruke den tomte.

Kommunen gikk av med seieren, og kirken er altså blitt bygd på Gåserud.

Da vedtaket var fattet om å bygge arbeidskirke, ble Olaf Frøiland den naturlige leder av Stiftelsen. Han hadde da allerede bygd Eikholt døvblinde-senter, og Sørvangen arbeidsenter. Uten Olaf Frøilands innsats hadde vi ikke i dag hatt ny kirke på Konnerud. Bjørn Husemoen ble Stiftelsens nye formann etter Olaf Frøiland, og Arne Winness ble engasjert til å lede byggekomiteen når planene tok form. Aslak Mygland, ansatt i prosjektfirmaet Åke Larson Construction, har ledet selve byggeprosessen fra dag til dag.

Faginstanser som kirkekonsulent Arne Sæther, professor Helge Fæhn og Kirkelig kulturverksted har hjulpet oss i utformingen av kirkerommet.

Hele kirken er lagt tilrette for funksjonshemmede i samarbeid med Norges Handikappforbund. Det er en

stor kirke vi har fått; litt over 1700 kvadratmeter fordelt på 2 etg. I grunnetasjen finner vi kontorer og menighetsenter og barnehage. I hovedetasjen er det kirkerom, menighetsal, kirkestue, kirketorg og sakristi. Selve kirkerommet har plass til 330 - kobler vi menighetsalen til, blir det plass til 530 personer.

Allerede 12 juli 1994 ble grunnsteinen lagt ned av Stortingspresident Kirsti Kolle Grøndahl og biskop Sigurd Oseberg. Mange dro på smilebåndet den gangen. Man hadde jo ikke finansieringen i orden. Men forsommeren 1995 innfridde Drammen kommune sitt løfte om støtte, og bevilget 13 millioner. Det første spadestikket ble satt ifjor høst, og nå samles menigheten i sin nye kirke.

Kirken er verdt et besøk. Det er gudstjeneste hver søn- og helligdag, og uka gjennom er det aktiviteter for unge og eldre.

Med et ønske om en velsignet julehelg, sier jeg vel møtt i vår nye kirke.

Bernt Vogt Ramslid
sokneprest

Jul på Konnerud

Kinnerud kulturlandskap

Etter siste istid for ca. 10 000 år siden ble det liggende igjen et lite vann, Steglevann, 340 m.o.h. Nord for vannet ligger tørre, sydvendte områder som fristet nybrottsfolket med hakke og spade. Her ved Steglevann kan nybrottsfolk ha ryddet jord for flere hundre år siden, og plassen de ryddet ble kalt Kjernerud, rydningen ved tjernet. Om plassen ble ryddet og bygd opp som utgangspunkt også for leting etter malm på 1200-tallet, vet man ikke sikkert. Hvem som slo seg ned og ryddet plassen Kinnerud (Kjernerud), vet man heller ikke. I 1795 kjøpte iallfall Peder von Cappelen bl.a. Eidsfos Verk og Kinnerud. Det store våningshuset ble sannsynligvis bygget noen få år senere og ble brukt som direktørbolig for driften av bl.a. Nikkerudgruvene. Disse ble nedlagt omkring 1890, og i 1893 ble Kinnerud kjøpt av Olaf Markussen. Senere tok han gårdsnavnet Kinnerud som sitt familienavn. Eiendommen forble i familiens eie frem til 1973, da gården ble solgt til Drammen kommune. Martinius Kinnerud overtok eiendommen etter sin far og fortsatte som eier å dyrke opp mer jord, slik at det idag er ca 130 daa dyrket jord, beiter og slåtteenger. Skogen som hører til gården, er på ca 100 daa. Med stor sikkerhet vet man at det for ca 300 år siden ble ryddet flere slike plasser rundt om på Kinnerud.

Gruvedriften på Konnerud startet også opp på 1600-tallet og rett syd for Kinnerud finnes restene etter bl.a. Nikkerudgruvene.

Den eldste bygningen på Kinnerud er Gamlestua som ble bygget omkring 1750. Noen få meter nord for stua ser man restene etter låven som dessverre er revet. På tomte er det isteden plassert en lite kulturlandskapsvennlig transformator. Gamlestua er i god stand og vil bli ytterligere restaurert og brukt som "skolestue" ved undervisningen om Kinnerud kulturlandskap.

Opp gjennom årene ble det frasolgt en del hytte-tomter langs Steglevann. Hyttene ligger idyllisk til for dem som eier og bruker dem, men de er fremmedelementer i det opprinnelige gårds- og kulturlandskapet "Kjernerud".

Drammen kommunes hensikt med kjøpet er å ta vare på de gamle bygningene, bevare restene av kulturlandskapet og sikre almenheten adgang til Steglevann og friluftsområdene rundt Skioldhytta og SIF-hytta.

Først i 1994 og 1995 kunne planene realiseres. Husene er restaurert, planer for driften av kulturlandskapet er utarbeidet, gårdsdriften er i sving og det er dyr i stall og fjøs. For å bevare Kinnerud

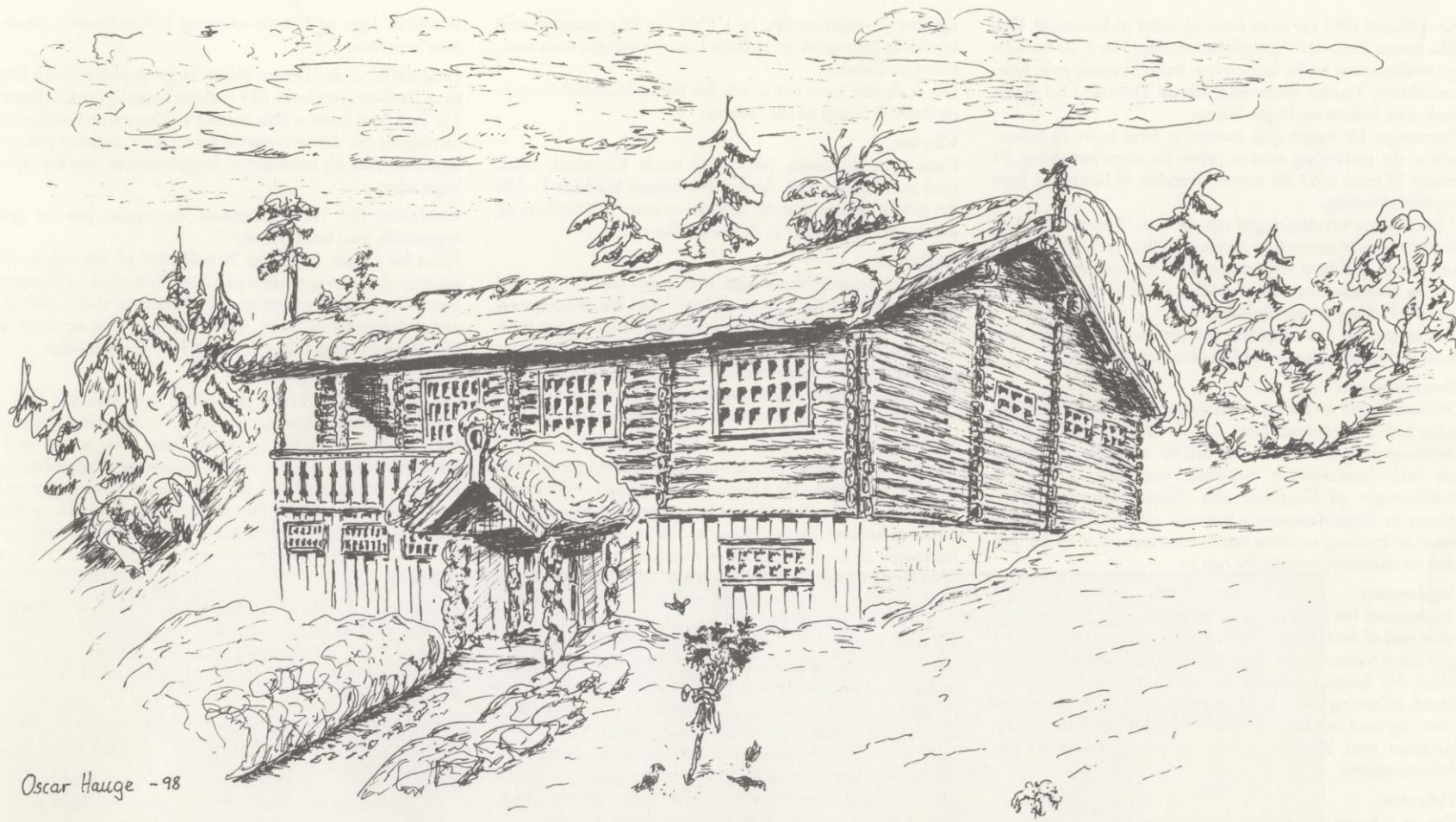
gårds kvaliteter også som et verneverdig kulturlandskap, er det utarbeidet drifts- og verneplan for eiendommen. Disse er også godkjent av fylkeskonservatoren og av fylkesmannen som også har gitt økonomisk støtte til restaureringen av bygningene og kulturlandskapet.

Kinnerud gård ligger i et geologisk område som gir grobunn for mange forskjellige planter og blomster, bl.a. flere orkidearter. "En botanisk hage" er planlagt som en opplevelsesflora i undervisningen og for alle dem som bruker området til turer. Gjerdene er satt opp for å holde dyrene innenfor trygge og sikre beiteområder, og for at de som vandrer gjennom kulturlandskapet, skal oppleve dyr på nært hold. Ved restaureringen av det åpne kulturlandskapet er ikke bare en gammel landbrukskultur vernet, men det gir også fine, åpne, solrike områder for rekreasjon vinterstid.

Seksjons leder
Drammen kommune

Arne Kildebo

Jul på Konnerud

Oscar Hauge - 98

Klubbhuset til Konnerud Jeger og Fiskerforening på Stubberud

Den 20.juni 1951 ble en ny forening stiftet på Konnerud. Den fikk navnet Konnerud Sportsfiskerforening. Når vi ser navnene på medlemmene av det første styret, finner vi gamle gode Konnerudnavn; Thorleif Pettersvold, Harald Thorrud, Olaf Skjelsbæk, Erik Eriksen og Trygve Nilsen.

Foreningen ble meget godt mottatt av både jegere og fiskere, slik at det meldte seg snart et behov for navneforandring. På møtet 17.mars 1953 ble navnet forandret til Konnerud Jeger og Fiskerforening.

I foreningens formålsparagraf står det bl.a. "å knytte jegere og fiskere og andre interesserte sammen i felles arbeide for å verne om viltets og fiskens leveområde samt ved positive tiltak, øke vilt og fiskebestanden i nærområdet. Drive aktivt arbeide for kvalitetsbedring av våre jakthunder".

Foreningen har i alle år jobbet positivt med aktiviteter i henhold til formålsparagrafen og kan i korthet nevne:

Svensedammen

Svensedammen var før siste verdenskrig et lite idyllisk vann for både bade og fiskemuligheter. 22.juli 1939 tok storfloppen demningen, og det som før var idyll ble nå et gjørmehull med en bekk bestående av forurenset vann etter hvert som befolkningen på Konnerud økte. Ifølge foreningens beretninger er Svensedammens nåværende eksistens kun å takke noen av foreningens våkne medlemmer som så at 20 års hevd for dammens fortsatte liv, rant ut.

Sagdammen

Sagdammen ble bygd opp som fløtingsdam for å få tømmervirke ned til Andorsrud. Tidens tann hadde tæret på demningen slik at vannet hadde store vanskeligheter med å falle til ro. Dette ble foreningens store problem i alle år med utallige forsøk på tetting. Nå i 1998 er målet nådd, med økonomisk støtte og med stor dugnadsinnsats og maskinell hjelp er Sagdammen med Sagdamstua blitt et populært sted for alle fiskeinteresserte.

Fiskepleie

Det er i årenes løp satt ut tusenvis av yngel og settefisk i vannene på Konnerud. Som kuriositet kan nevnes fra beretninger at i 1955 ble det satt ut 8600 stk. lakseyngel i Sagdammen. I Stordammen ble det i 1962 satt ut 2000 stk. hur-

tigvoksende regnbueørret, og i 1964 ble fiske igangsatt med høytidelig åpningstale av ordfører Einar Mortensen samt saluttering fra Damåsen.

Det er de siste årene satt ut stor fisk for ca. kr.20.000 hvert år, og fisken er fordelt på alle vannene.

Viltpleie

Foreningen disponerer jaktterreng rundt Konnerud, avtale med ca. 50 grunneiere. Avtalen har fungert bra i alle år. Når det gjelder viltpleie, har det blitt satt ut hører på Damåsen, og det foregår vinterforing av rådyr i snørike vintre.

Jakthunder

Ifølge formålsparagrafen er også jakthunden med. Vi kan med stolthet nevne E.Kr. Larsens "Heidi" som ble norgesmester som harehund i 1974. En prestasjon som henger meget høyt. Dessuten har vi gjennom årene hatt medlemmer som har lagt ned mye arbeide med å trene sine hunder frem til championat. Foreningen driver et aktivt arbeide med å dressere hunder til å være sauerene. Det blir dressert ca. 25-30 hunder hvert år.

Klubbhuset

Det hadde i mange år vært et stort ønske om et eget tilholdssted for foreningen. Da Drammen kommune i 1984 kjøpte Kinnerud gård for allmenhetens benyttelse, gården stod der til forfall og hærverk, ble det 19.august 1987 sendt en optimistisk forespørsel til kommunen om en eventuell leieavtale. Da ble det fart i det politiske liv om Kinnerud gård. Alle observante Konnerudboere vet hvordan det endte. Gården ble forpaktet bort for 5 år. 5 år går fort. Ny kulturdirektør var tiltrådt. Nå var tiden inne for et nytt fremstøt. Møte med de impliserte i kommunen ble berammet til 5.april 1994, men kommunen hadde ikke forandret sitt 5 års gamle vedtak. Møtet ble avsluttet med en appel fra daværende formann i foreningen: "skaff oss en tomt så skal vi ikke lenger være interessert i Kinnerud gård". Frøet var sådd. 14 dager senere kom det et positivt svar fra kultursektoren i kommunen. Ved Dalen parkering var det en ferdig regulert tomt for et tidligere tenkt Heimeverns hus. Denne tomten kunne vi få leie på betingelse av at Heimevernet fraskrev seg sin opsjonsrett, og at det ble innkorporert en garasje på 50 m² til løypemaskiner og et offentlig toalett i bygget. Dette var startsignalet for et meget positivt forhold mellom

Konnerud Jeger og Fiskerforening og kultursektoren i Drammen kommune.

I dag står huset der. Det har blitt et meget populært sted å feire store familiebegivenheter. Det er ekstra hyggelig for foreningen å se hvor godt huset er blitt mottatt av Konneruds befolkning. Selvfølgelig har det forekommet protester og negative avisinnlegg, men disse ble behandlet av byggekomiteen som krydder i byggesaken.

Klubbhuset fikk tildelt Drammen kommunes pris for god byggeskikk, med hedrende omtale.

Huset ble offisielt åpnet den 20.juni 1997 på foreningens 46 års dag, og har en grunnflate på 160m². Derav leier Drammen kommune 50m² til garasje og 4m² til offentlig toalett. Heimevernet disponerer ca. 30m². Det er beregnet plass og utstyr til 80 personer. Medgått tid = 2 år med 5500 dugnadstimer.

Klipp fra protokollene

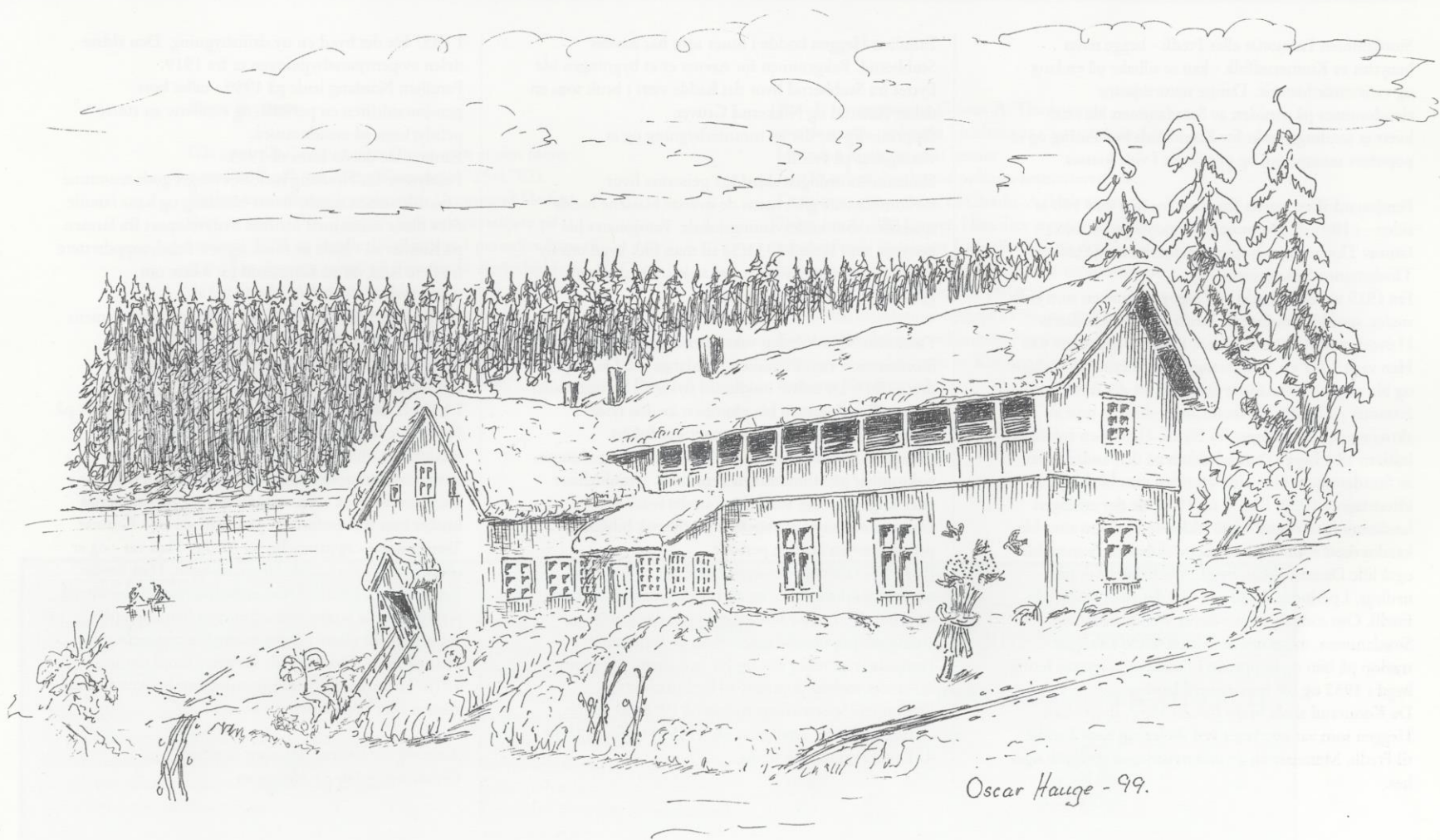
Gjennom snart 50 år har det skjedd mye som kan leses i foreningens beretninger og protokoller, og ikke minst hva som har skjedd med stedet Konnerud. Man leser at på medlemsmøtet 30.mai 1957 var det 6 fremmøtte medlemmer, og en årsfest som ble avholdt på Sanitetshuset hvor feiermester Amundsen med sin kone Pauline var vertskap. Det ble servert pølser og potetstappe med tilbehør. Festen var meget vellykket for 9 medlemspar. Kassebeholdningen på årsmøtet 1961 var kr.535,51.

Foreningen har i dag ca. 150 betalende medlemmer, med en stor del ungdom som driver aktivt ungdomsarbeide. Foreningen har 3 æresmedlemmer: Trygve Nilsen, Olaf Rustand og Thorbjørn Tollefsen, som alle har lagt ned et betydelig arbeide for foreningen opp gjennom årene.

For å bli medlem av foreningen må man bo eller ha annen tilhørighet til Konnerud. Foreningen er tilknyttet Norges Jeger og Fiskerforbund.

Tekst og foto: Th. Tollefsen

Jul på Konnerud

Stordammen Pensjonat - Fredli

Stordammen Pensjonat eller Fredli - begge navn benyttes av Konnerudfolk - kan se tilbake på en lang og varierende historie. Denne naturskjønne eiendommen på østsiden av Stordammen ble etter hvert et samlingspunkt for Konneruds befolkning og et populært sanatorium og pensjonat i vide kretser.

Pensjonatdriften startet for alvor for mer enn 100 år siden - i 1891 da Drammens velkjente pølsemaker Gustav Thielemann kjøpte eiendommen og etablerte Thielemanns Sanatorium. Fra 1919 var det Charlo og Dagny Halvorsen som eide stedet, som ble omdøpt til Fredli Pensjonat. Charlo Halvorsen som kom fra Skien, var en meget aktiv kar. Han var i 1927 en av stifterne av Konnerud Idrettslag - og ble valgt til KILs første formann på det første årsmøtet på Fredli. De første årene skjedde mye av aktivitetene i idrettslaget fra Fredli. Halvorsen tok også initiativ til å bygge Damåsbakken på den andre siden av Stordammen. Han eide grunnen som ble kjøpt av idrettslaget i 1929. I 1931 og 1933 ble det arrangert landsrenn med opptil 1000 tilskuere i bakken som ble karakterisert som Vestfolds beste skibakke. Seinere ble også lille Damåsbakken bygd. Alle bakkene er nå nedlagt. I perioden 1920 - 30 var det stort besøk på Fredli. Om sommeren var det et yrende badeliv i Stordammen, mens det om vinteren ble arrangert travløp på isen og hopprenn i Damåsen. Den sto ferdig bygd i 1932 og ble innviet med landsrenn. Da Konnerud skole brant høsten 1932, flyttet Lars Heggen som var overlærer ved skolen og hans familie til Fredli. Mesteparten av undervisningen foregikk også her.

Familien Heggen bodde i huset som har navnet Stubberud. Bakgrunnen for navnet er at bygningen ble flyttet fra Stubberud hvor det hadde vært i bruk som en del av Aaserud og Nikkerud Gruver. Opprinnelig var det en tømmerbygning og et våningshus på Fredli. Skoleundervisningen skjedde i peisestua hvor mellomklassene gikk mens de øverste klassene hadde spisesalen som undervisningslokale. Pensjonatet ble benyttet som skole i 1933/34 til man fikk bygd om ny skole. På lørdagene var det ryddesjau. Da skulle alt gjøres klart til helgas dansefester.

I mer enn 50 år har den vakre eiendommen ved Stordammen vært i familien Nordangs eie. De kjøpte den i 1943. De måtte imidlertid flykte til Sverige under krigen. Eiendommen ble plombert av den tyske okkupasjonsmakten og inventaret konfiskert. I familien Nordangs tid er det drevet en mangeslunget virksomhet på Stordammen Pensjonat. Umiddelbart etter krigen var det etablert en underavdeling av Universitetet samt et engelsk/amerikansk bibliotek i pensjonatet en kortere periode. På 1950 - tallet ble det drevet kafé og serveringsvirksomhet - og en tid gårdsbruk med kuer og griser. Konnerud Idrettslag bygde dansegulv og arrangerte populære dansekvelder på Stordammen Pensjonat i en rekke år - og for bedriftene i Drammen var stedet mektig populært til bedriftsskirenn. Drammens Sportsfiskere hadde på 1950/60 - tallet castingbrygge og arrangerte også NM i casting i 1950 da kastebryggene sto ferdig.

I 1957 ble det bygd en ny driftsbygning. Den eldste delen av pensjonatbygningen er fra 1919.

Familien Nordang leide på 1950 - tallet bort pensjonatdriften en periode, og etablerte en større pelsdyrfarm på eiendommen.

Farmen ble drevet fram til 1995.

Pelsdyrene fra Nordang hadde et meget godt renommé - faktisk verden rundt. Bernt Nordang og hans familie drev blant annet med utstrakt livdyreksport fra farmen på Konnerud - både av mink og rev. Pelsdyroppdrettere fra flere land var på Konnerud for å lære om pelsdyravl.

I dag er det liten aktivitet i det gamle pensjonat, mens peisestua leies bort til private selskaper.

Mange opplevelser og personer kan knyttes til Stordammen og Fredli.

I 1922 lå det et kadettkompani med 120 mann i telt på Fredli. De hadde avsluttet vinterøvelsen og var på hjemvei fra Heistadmoen. Blant kadettene var daværende kronprins Olav og fem franske alpejegere. Den reverøkeren som «urinnvånerne» på Konnerud husker best fra revefarmen på Fredli var nok Gunnar Trondsmoen - opprinnelig fra Alvdal. Han var - og er fortsatt - en fremragende langrennsløper. Han hevdet Konnerud lls ære med bravur de fire fem årene han var reverøker. De senere årene finner vi han igjen på toppen av sin klasse i hvert eneste Birkebeinerrenn. Helt til slutt: Sjøormen ble sist sett i Stordammen i 1916. Historien forteller ingenting om hvilken tilstand sjøorm eller iakttakeren var i

Ansvarlig for teksten : Ingeborg Nordang, Erik Grindrud og Ole Kr Mortensen

Dette er eierne:

Går man tilbake i historien finner man at den første eieren av Fredli var Elling Bjørssøn (1725-1782). Bruket som tilhørte hovedgården Gomperud ble fra først av kalt Galås. Bjørssøn fikk auksjonsskjøte på bruket i 1778 og betalte 19 riksdaler. I perioden fram til 1884 har det vært umulig å finne ut av eierforholdene da hjemmelsdokumentene ikke ble tinglyst. I 1884 ble bruket kjøpt av Jan Johs. Svang fra Lier. Han var kontorist ved Drammens Jernstøberi. Sønnen Carl overtok, men det ble solgt allerede i 1886 til møbelhandler Jonas Peter Velanders fra Oslo.

Fem år seinere kjøpte Gustav A. Thielemann eiendommen og bygde Thielemanns Sanatorium. Det ble viden kjent og godt besøkt.

I 1919 solgte den kjente pølsefakermesteren fra Drammen pensjonatet til Charlo. A. Halvorsen fra Skien for 41.000 kroner. Han drev pensjonat under navnet Fredli Pensjonat fram til 1932 da det ble solgt til Ingeborg og Klara Mellemdal. De drev eiendommen som var på 140 mål fram til 1943.

I 1943 ble eiendommen kjøpt av Bernt og Ragnhild Bernaas Nordang. Stordammen Pensjonat eller Fredli - begge navnene benyttes av Konnerudfolk- er fortsatt i familien Nordangs eie.

LIONS PÅ KONNERUD

Lions -klubben har sine møter på Sørvangen. President i fiskalåret 1999 / 2000 er Egil Andersen. Om Lions -klubbens overordnede målsetting kan følgende sies:

- å skape større forståelse mellom alle mennesker og nasjoner ved å arbeide for økt innsikt i mellomfolkelige problemer
- å fremme en god borgerånd

- å gjøre aktiv innsats for bedre forhold i samfunnet og hjelpe dem som er i nød
- å forene medlemmene i vennskap og gjensidig forståelse
- å være et forum for fri meningsutveksling om alle saker av almen interesse
- Bevegelsen er nøytral i politiske og religiøse spørsmål
- å arbeide for en høy etisk standard innen alle yrker

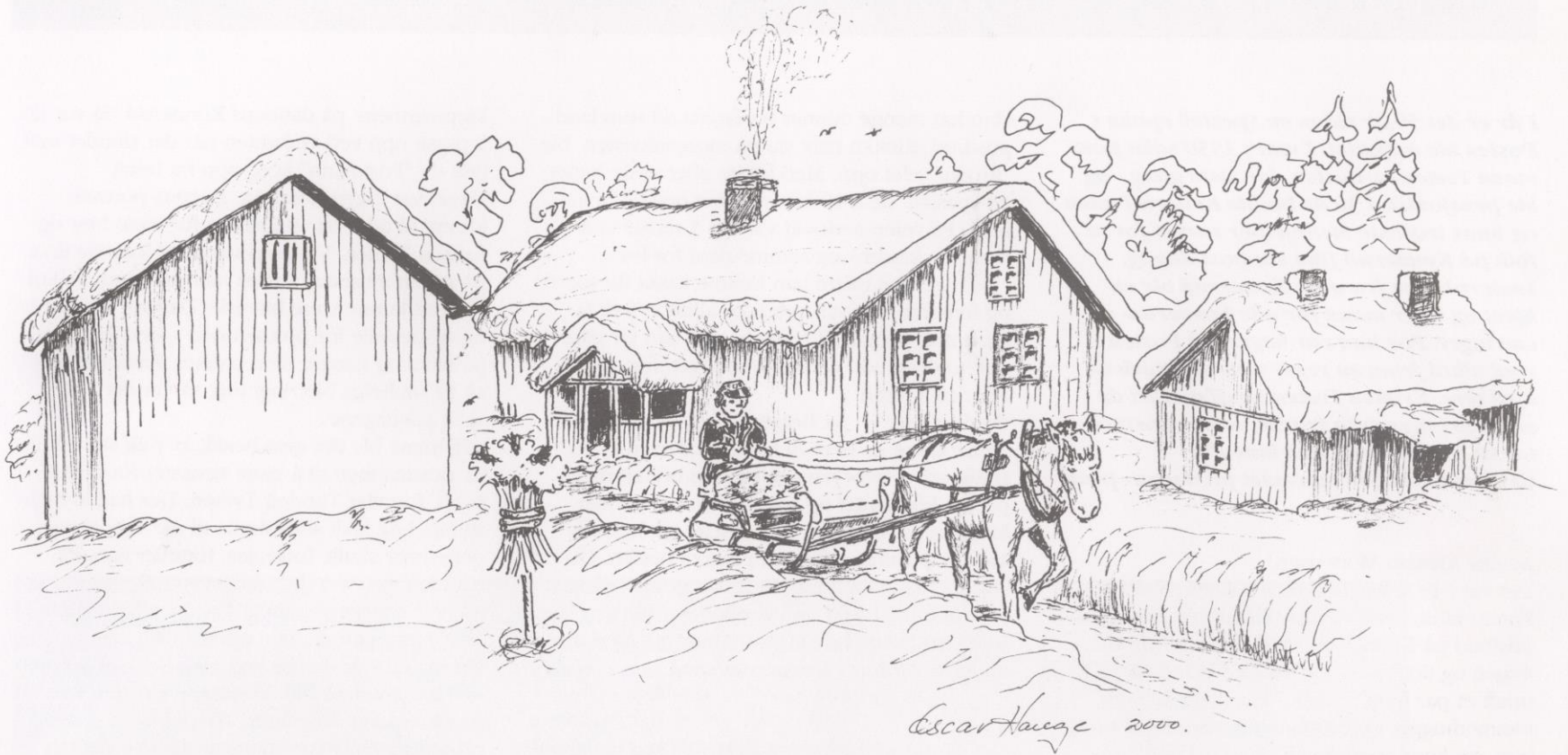
**GOD JUL TIL ALLE
KONNERUDBOERE.**

Hilsen

LIONS DRAMMEN/KONNERUD

Jul på Konnerud

Postmann Kristen Tveten på vei ut fra gården på øvre Konnerud en vinterdag. Nå er det fjerde generasjon Tveten som eier gården.

I år er det 50 år siden en spesiell epoke i Posten ble avsluttet. I mars 1950 salet postmann Tveten av hesten for siste gang - og ble pensjonist. I 30 år hadde Kristen Tveten og hans trofaste medhjelper sørget for at folk på Konnerud fikk sin post daglig. Småbrukeren fra øvre Konnerud ble en kjent og kjær mann for alle konnerudværinger. For han var begrepet: Posten skal alltid fram en regel som ble etterlevd med ære. Kristen Tveten skuffet aldri de som sto langs ruta fra Drammen postkontor til småbruket hans innenfor Grinderudtoppen og ventet på dagens post.

Av Ole Kristian Mortensen

Det var i 1920 småbrukeren Kristen Tveten i konkurranse med mange fikk jobben som landpostbud på Konnerud. Han drev småbruket Engen og Solli som det het - en eiendom på rundt et par hundre mål. - Far dreiv litt som tømmerhugger og på småbruket hadde vi en hest, tre kuer noen ungdyr og en 15-20 høns, kan sønnen Thorleif fortelle. Han var den femte i rekken på sju barn og havnet selv i Postverket hvor han hadde forskjellige stillinger til han gikk av med pensjon etter 45 år.

Han har mange minner fra farens tid som landpostbud. Klokka halv sju på morgenvisten ble "Brona" selet opp. Med kjerre eller slede luntet ekvipasjen de 8-10 kilometerne ned til Drammen. På veien nedover var det å stanse ved en 5-6 røde kasser - og tømme dem for brev. - Ikke sjelden måtte han tømme kassa for toører og femører. Det var nok ikke alltid at folk la igjen nok penger til frimerker, så han far gikk nok underskudd på frimerkesalget, forteller Thorleif Tveten.

Postkontoret lå på Bragernes, og de første årene kjørte ha over til baker Pedersen i Haugesgate hvor han stallet opp hesten mens posten ble hentet og sortert. Seinere var det kjøpmann Onshuus i Schultzgate på Strømsø som ga postmann Tveten plass til hesten. Da ble det mang en tung bør å bære over bybrua, før turen med hest og kjøredoning ble lagt mot Konnerudbakkene. Postruta begynte med de nederste husene i Konnerudveien.

Det var ikke bare brev som befant seg på kjerra eller i sleden. Pakker og penger sørget også postmann Tveten for ble brakt til mottagerne. De stanset han opp på nedturen og leverte kvitteringen, eller hadde levert den inn hos en av

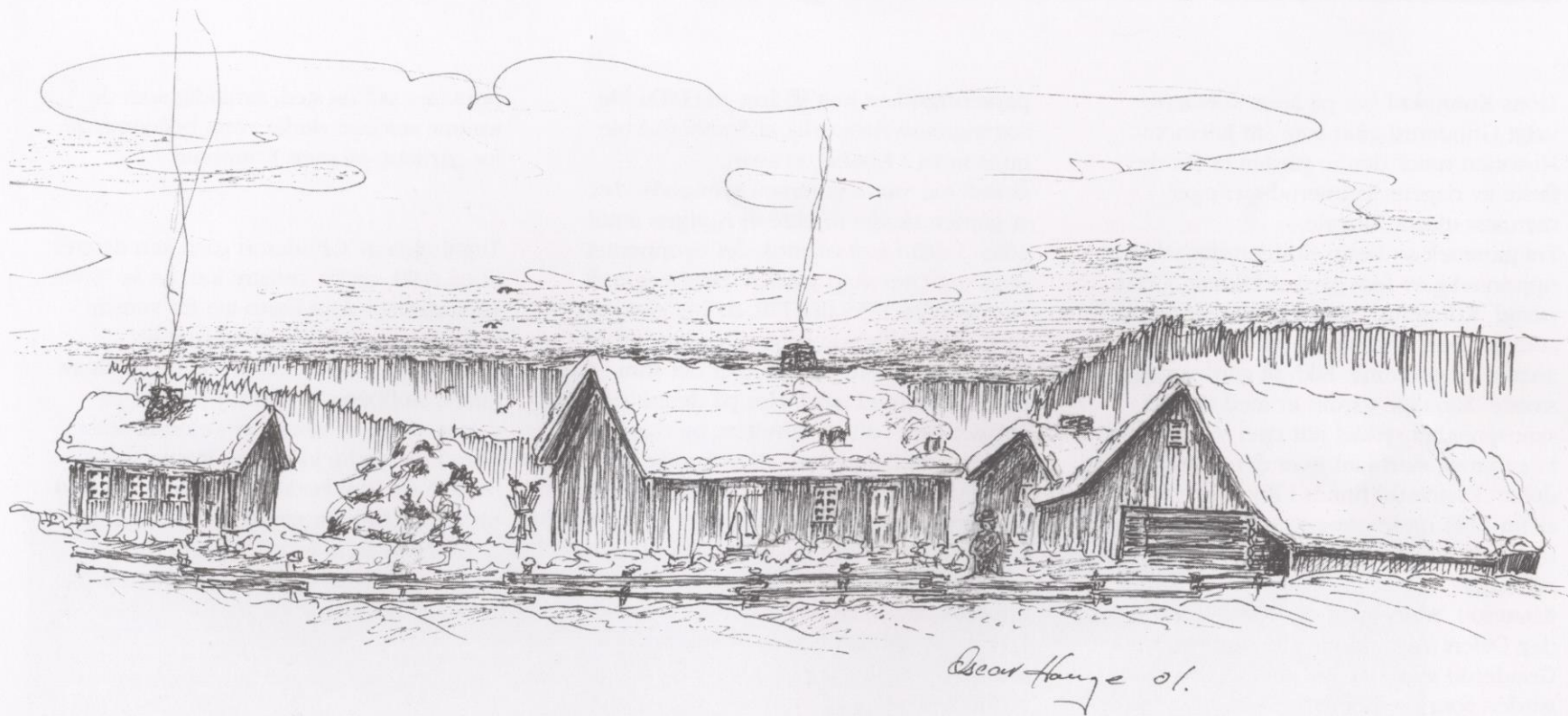
kjøpmennene på datidens Konnerud. Så var det å passe opp ved veikanten når det stundet mot tida da "Postmann" kom opp fra byen.

Været var ingen hindring. Dagens postrute kunne til tider blir strabasøs for både hest og Kristen Tveten. Vinteren var verst kanskje ikke på grunn av snøen - men mer på grunn av kulda som kunne være bitende. Dagene før jul ble også spesielle for postmannen - med sortering på natta og hauger med pakker. Rakk han ikke alt til julehelga ble ringt inn, så var det å fortsette juledagene.

- Hjemme ble det mye besøk av folk som skulle ha postmannen til å gjøre tjenester for dem i byen, forteller Thorleif Tveten. Der hadde man stempel og lakk som skulle til når rekommenderte brev skulle forsegles, forteller han. På mange måter var det også et sosialt samlingssted hos Tveten. Fru Anna hadde alltid en kaffetår klar sammen med noen vaffelruter.

De siste par årene før han gikk av med pensjon - 65 år gammel - fikk Postmann Kristen ofte en håndsrekning av sønnen Thorleif som sorterte posten på hovedkontoret og tok ruta når det trengtes en vikar. Kristen Tveten døde i 1967 - 82 år gammel.

Jul på Konnerud

Grinderud gård på øvre Konnerud en vinterdag anno 1900

Lions Konnerud har på årets julemerke valgt Grinderud gård som sitt julemotiv. Historien rundt denne gården er for de fleste av dagens Konnerud-væringer nærmest ukjent historie.

Fra gammelt av besto Konnerudhøyden opprinnelig av fem gårder: Eikholt, Gomperud, Konnerud, Eskerud og Grinderud, som var den nest største gården etter arealet å bedømme. Eikholt gård var den største. Samtlige gårder er med en viss sannsynlighet ryddet rett etter vikingetiden. Et gammelt stort kart over den vesentligste del av Konnerud finnes i Riksarkivet. Kartet er fra 1741 og her kommer Grinderud gård fram som en skogsgård isolert lengst i vest på kartet.

Kinnerud, Steglevann og Olsrud gård, i dag Dalen parkering lå alle sammen under Grinderud gård, og var således den siste gården som grenset mot Eiker Prestegjelds grenser. Grensa var ca. ved Dalen

parkeringsplass helt til året 1843. Da ble sognegrensa flyttet slik at Stubberud ble innlemmet i Konnerud sogn.

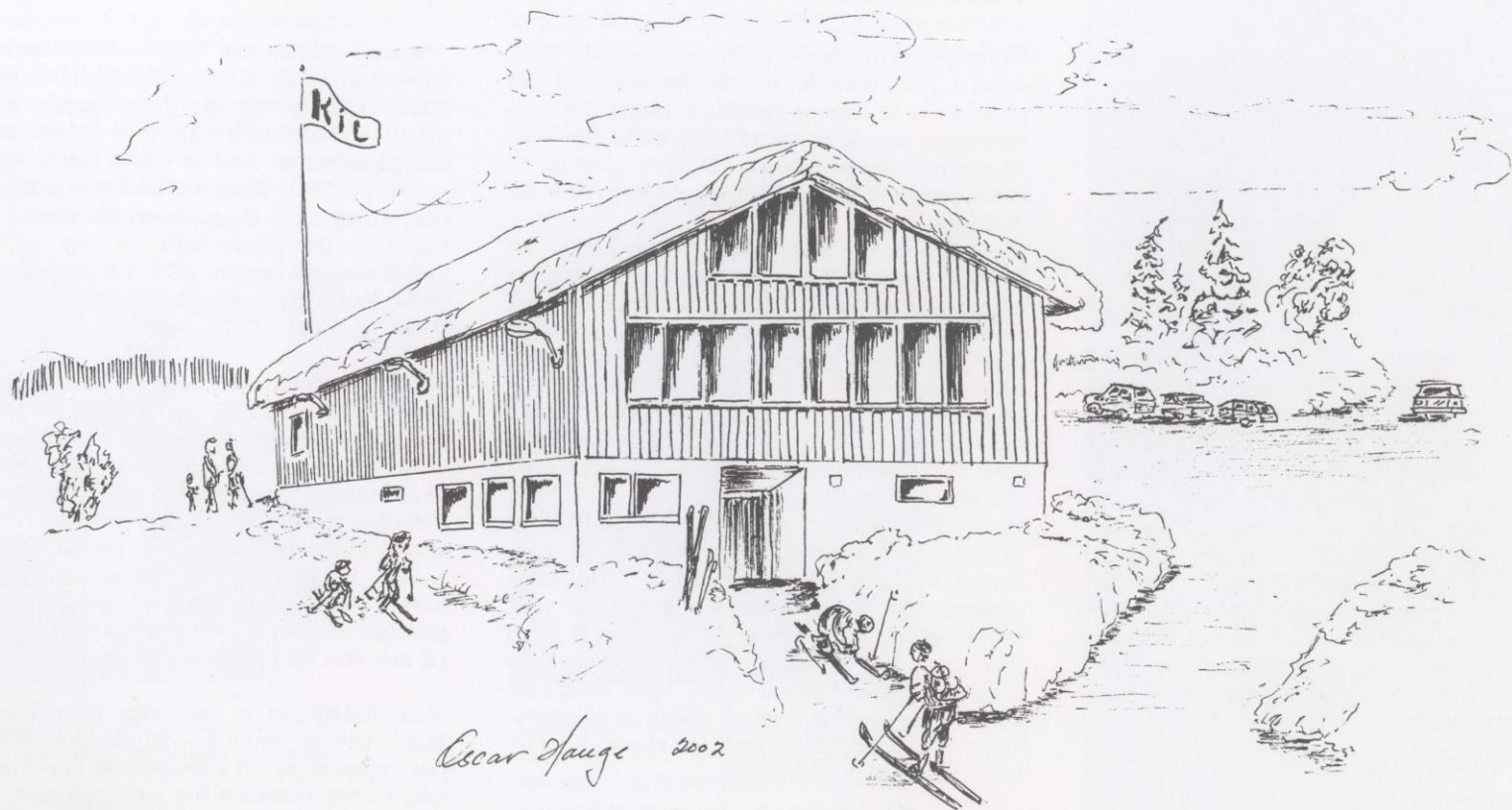
Grinderud var et gammelt krongods, dvs. at gården skattet direkte til Kongen inntil 1683. I dette året overtok det nyopprettet Jarlsberg Grevskap gården. Jarlsberg verk var eiere fra 1755 til 1778, da ble eiendommen utparsellert og solgt til verkets arbeidere. Den største parsellen er det som i dag heter Grinderud gård. Her på denne gården har det vært i alt ni selveiere, og dagens eier er Erik Grinderud. Hans familie kommer opprinnelig fra Gol i Hallingdal, og de kjøpte gården i 1905. I fra 1778 og frem til 1955 ble gården drevet som vanlig bondegård med hovedvekt på melkeproduksjon, ellers så hadde de hest, høns, gris og sauer. I 1955 ble gårdsdriften avsluttet, mye på grunn av vanskelig gjerdehold, fordi Konnerud begynte å ta form som et nytt moderne samfunn. Utmarka sommerstid var et

populært utfarts sted, samtidig som de samme stedene skulle være beiteområde for gårdene på øvre Konnerud

Tegningen av Grinderud gård kan dateres til ca.1900, og fra venstre kan en se "Smia", våningshuset som besto av: fra venstre, vedskjul, vognskjul, og inngang til kjøkken/stue og så låven, delvis skjult er fjøset. Stubberudveien stoppet her på denne tiden, så resten av veien til Stubberud var dårlig kjerrevei. Postkassene for alle de som bodde i Stubberudkroken hang her. Det kunne være til dels stor trafikk på veien, for drifta gikk for fullt på Nikkerudgruvene ved Steglevann og på Kinnerud gård.

Erik Grinderud.

Jul på Konnerud

Klubbhuset - et møtested i bydelen

Klubbhuset på Sletta. Man trenger ikke være nostalgiker for å fastslå at akkurat dette huset har stått sentralt i utviklingen av idretten i vårt nærmiljø - men det har også vært samlingsstedet for mye av det som for øvrig har skjedd på Konnerud i den siste menneskealdren. Det står der som et monument over dugnadsånden i Konnerud Idrettslag. I nærmere femti av Konnerud Idrettslags 75 årige historie har dagens klubbhus vært møtestedet for de fleste - i en eller annen anledning.

Tar man et blikk tilbake i historien fokusert på klubbhuset så hadde dagens hus sin forgjenger som ble bygget opp i tiden umiddelbart etter siste verdenskrig i 1949. I rasjoneringens tid fikk man allernådigst tillatelse til å bygge et sårt tiltrengt lite hus. Konnerud Bygningsråd understreket sterkt at byggetillatelsen ble gitt fordi Konneruds ungdom hadde et behov for badstue. Men materialer var det ikke mulig å oppdrive for noen av lagets medlemmer tilbød seg å hogge og få tømmeret skjært på Konnerud sag. Som sagt så gjort og det første klubbhuset til Konnerud IL sto ferdig ut på sommeren 1947 - for øvrig det året det var så tørt....

I pakt med utviklingen av Sletta som laget kjøpte for 2000 kroner i 1935, og kravet fra utøverne om dusj og garderobeforhold startet man midt på 50-tallet med planlegging av det som i dag

fremstår som klubbhus. På tampen av 1957 fattet styret i Konnerud IL vedtak om det som har utviklet seg til dagens klubbhus. Høstgeneralforsamlingen samme år sørget for det endelige vedtak om et første byggetrinn i Siporex-stein på 57 kvadratmeter. Det skulle romme garderober og dusjanlegg.

Høsten 1958 var bygget klart til bruk etter en iherdig dugnadsinnsats. Dette ble utvilsomt mange unges første møte med mureskjea og waterstokken. Gamlekara ga nødvendige råd til unge ukyndige som trillet stein, blandet sats og murte stein på stein. Ikke bare nyfikenheten og ønsket om å bygge noe for «laget» var drivkraften. Vafelene til «Feiern» var mer enn lokkemat. Feiermester Axel M. Amundsen var en kar med stor pondus - og en legendarisk skikkelse i laget. Han ledet Konnerud Idrettslag i årene 1933 og 1934. Etter krigen var han pytt og panne i utbyggingen av Sletta som banemester. Når dugnadsgjengene inntok arenaen stilte Amundsen med vaffelrøre og jern - og stekte vaffelhjarter som gikk ned på høykant - ikke minst blant oss unggutta. For de eldste hørte også kaffetåren med. Det bidro til at dugnadstundene på klubbhuset og anlegget ellers også ble et sosialt møtested - med «Feiern» i sentrum.

Men ting utviklet seg raskt - og Konnerud ble en bydel i Drammen. Medlemstallet økte og kravet til noe mer en dusj og garderobe som sosialt

møtested meldte seg. Høsten 1965 var en liten kafeteriaavdeling klar. Særlig på vinterstid og under onsdagsrenn ble det populært å stikke innom å få litt varmt i kroppen. Neste etappe i utbygging startet med et utkast om å bygge på en etasje i 1969. Etter en del fram og tilbake og etter en ny aktiv dugnadsperiode kunne byggekomiteen overlevere enda en ny utgave av klubbhuset på høsten 1975. En ny milepæl var nådd, kan man lese av jubileumsberetningen til 50 års jubileet i 1977.

Så ble Konnerud Idrettslag tildelt norgesmesterskapet på ski i 1978. Dermed dukket diskusjonene om ytterligere utvidelse av klubbhuset opp - og den kom. En utvidelse med hele 100 kvadratmeter ble gjennomført - og gjorde at klubbhuset på Sletta sto helt sentralt i utviklingen av Konneruds første NM på ski. Konnerudhallen var nemlig ikke påtenkt da - den kom først i 1985. I dag kan man være stolte av et gjeldfritt klubbhus som har en forsikringsverdi på mer enn 2.2 millioner kroner.

Men klubbhuset er mer enn de nakne fakta. Huset har sin historie - og sin sjel. Aktiviteten bak veggene på det arkitektonisk fine bygget ute ved Svendsedammen har vært mangfoldig - spesielt de siste tiårene. Her har konnerudungene lært sine første dansetrinn - og den tilårskommende årgang surret rundt på gamaldanskurs.

Her er det feiret bryllup og barnedåp - og tatt farvel med de aller kjæreste. Klubbhuset har i mange sammenhenger fungert som et grendehus.

For idretten har det selvfølgelig vært uunnværlig fra den første dusjen ble skrudd på til de mange møter som fant sted ut i de små morgentimer.

Men et brukshus av denne karakter krever naturligvis sitt. Gamlegutta - noen av dem var med på den første dugnaden for nærmere femti år siden - tar seg av den jobben. Vedlikehold og reparasjoner er rutiner for dem, like mye som å fikse høye smørbrød og møljebord til sosiale treff.

Klubbhuset ble bygget opp stein etter stein. Steinar Ruud med mureskjea sommeren 1958.

(Foto: Ole Kr Mortensen)

Som nevnt - klubbhuset på Sletta har i nær femti år vært et samlingspunkt - ikke bare for idretten på Konnerud. Veggene i klubbhuset skjuler også viktige deler av vårt nærmiljøs kulturhistorie. Det er i Konnerud Idrettslags ånd et ønske om å være et møtested for en bred sosial og kulturell aktivitet. Så håper vi årets 75 års jubilant makter å videreføre denne krevende målsettingen fram mot sin neste milepæl - 100 års merket.

Av Ole Kr Mortensen

Klubbhuset var sentral i avviklingen av NM på ski i 1978. I forgrunnen to avdøde veteraner som kastet glans over arrangementet. Langrennsløperen Oscar Gjøslien (t.v.) og Rolf Pettersvold, mangeårig formann i Konnerud Idrettslag.

(Foto: Reidar Halden)

LIONS PÅ KONNERUD

Lions-klubben har sine møter på Sørvangen. President i fiskalåret 2002/2003 er Per Lundebj Johansen og Tom Hayden er klubbens PR-mann.

Om Lions-klubbenens overordnede målsetting kan følgende sies:

- å skape større forståelse mellom alle menesker og nasjoner ved å arbeide for økt innsikt i mellomfolkelige problemer
- å fremme en god borgerånd
- å gjøre aktiv innsats for bedre forhold i samfunnet og hjelpe dem som er i nød
- å forene medlemmene i vennskap og gjensidig forståelse
- å være et forum for fri meningsutveksling om alle saker av almen interesse
- Bevegelsen er nøytral i politiske og religiøse spørsmål
- å arbeide for en høy etisk standard innen alle yrker

GOD JUL TIL ALLE
KONNERUDBOERE.

Hilsen
LIONS DRAMMEN/KONNERUD

Ful på Konnerud

Fredholt – historisk samlingssted for mange

Fredholt som er motiv for årets julehilsen fra Lions på Konnerud har en historie som skriver seg rundt 100 år tilbake. Opp gjennom tidene har stedet blitt benyttet som villa, bevertningssted, aldershjem og sosial institusjon.

Opprinnelig ble det bygget en villa på eiendommen av fargerimester Skramstad. Fra 1917 overtok Karoline Moe Fredholt – en aktiv dame som etter hvert ble en institusjon på Konnerud. Fredholt ble etter hvert et populært samlingspunkt – og bevertningssted. Folk fra hele distriktet søkte til fru Moe og nød hennes elskverdighet – og det hun hadde å by på av bevertning. Spesielt vinterstid var Fredholt attraktivt å besøke – spesielt for folk nedenfra byen som dro til Konnerud med rattkjelke eller spark eller ski. På Fredholt ble det vaffer og varm kakao før hjemturen nedover Gamlebakkene. Spesielt attraktivt var dette naturligvis for ungdommen. For de som besøkte Fredholt framsto fru Moe nærmest som en mor for dem alle. Hun viste omsorg og hadde alltid noen velmente og gode ord – spesielt til de unge. Fru Moe drev også Konnerud Telefoncentral på Fredholt.

Revy

Som kjent ble Konnerud Idrettslag stiftet i 1927 – og av lagets første oppgaver ble å skaffe seg en idrettsplass. Blant de tiltakene som ble satt i gang på begynnelsen av 1930-tallet var revyer. De ble avviklet på Fredholt – hos fru Moe. Den første het "1200 fot over havet".

Etter premieren på Fredholt og stor begeistring blant tilhørerne, ble det senere avholdt flere forestillinger med fullt hus. Dermed kan man si at noe av grunnlagskapitalen til kjøpet av "Sletta" i 1935 kom fra Fredholt.

Andre overtok

Så kom andre verdenskrig – og med den tyskerne som rykket inn og tok i bruk Fredholt. Etter krigen overtok Drammen Jernstøperi stedet som ble direktørbolig i årene fremover. I 1961 ble Fredholt solgt til Jacob Landsvik som drev stedet som privat sykehjem. Han utvidet også stedet betydelig. 18 år senere - i 1979 – ble stedet kjøpt av Buskerud fylke som drev

LIONS PÅ KONNERUD

Lions-klubben har sine møter på Sørvangen. President i fiskalåret 2003/2004 er Per Lundebj Johansen. Om Lions-klubbens overordnede målsetting kan følgende sies:

- å skape større forståelse mellom alle mennesker og nasjoner ved å arbeide for økt innsikt i mellom-folkelige problemer
- å fremme en god borgerånd
- å gjøre aktiv innsats for bedre forhold i samfunnet og hjelpe dem som er i nød
- å forene medlemmene i vennskap og gjensidig forståelse
- å være et forum for fri meningsutveksling om alle saker av almen interesse
- Bevegelsen er nøytral i politiske og religiøse spørsmål
- å arbeide for en høy etisk standard innen alle yrker

GOD JUL TIL ALLE KONNERUDBOERE.

Hilsen

LIONS DRAMMEN/KONNERUD

stedet som sykehjem. Fra 1989 har stedet vært eid av Drammen kommune som har benyttet det til forskjellige formål innen sosial-sektoren. Etter det er også Fredholt bygd ut – slik at bygningsmassen er betydelig øket i forhold til hva det var da fru Moe drev sitt bevertningssted.

I dag rommer Fredholt dagsenter, en avdeling for aldersdemente og helsekontroll for barn, samt legekontor.

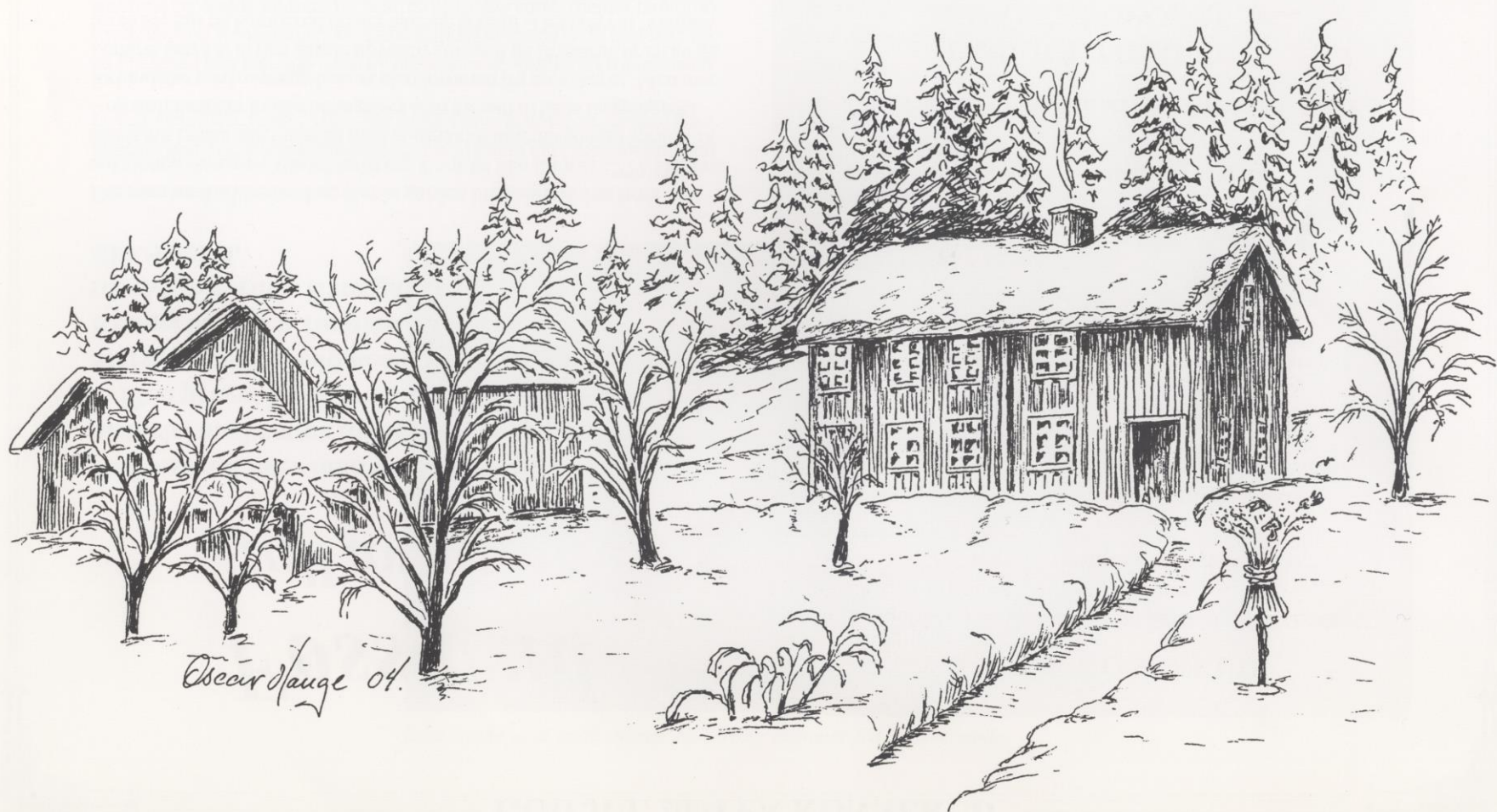
Som man forstår er det et sted med en mangslungen historie som preger julemerkene fra Konnerud. For etablerte Konnerudboere med noen år på baken tenker men nok tilbake på tiden med fru Moe med vemod – og hyggelige minner.

Av Ole Kr. Mortensen

Inngangen til dagens Fredholt.

Jul på Konnerud

Oscar Lange 04.

Fosserud

— full av historie

På Fosserud følger man virkelig eimen av eldgammel historie, med røtter tilbake til den gang gruve-driften preget Konnerud. Gården – som ligger ved Stordammens bredd nedenfor det engang så kjente Konnerudkollen Turisthotell – er en av Konneruds tre eldste gårder. Hvor gammel kan ingen med sikkerhet si.

Det man med sikkerhet kan si er at gården ble solgt på den store auksjonen som grev Wedel Jarlsberg avvirket like før jul i 1777. Dagens eier Knut Lyche sitter nemlig med originaldokumentasjon fra april 1778 – og som forteller hvilke betingelser som ble satt til hans forgjengere i forbindelse med overtakelsen av eiendommen fra grevskapet. Men mer konkret enn å si at den gamle hovedbygningen på Fosserud er en av de tre eldste hus på Konnerud drister han seg ikke til. Det betyr at "Gården" nedenfor kirken i krysset Verksveien/Dalensveien og "Bygningen" i Gruvegata sammen med Fosserud er de tre eldste gårdene som er tilbake av det Konnerud vi hadde for mer enn 225 år siden.

OPPRINNELIG omfattet Fosserud gård også et bruk som het Skogsholt, og strakk seg fram til Fredli. Kristinelund hvor vi finner det tidligere Skjalstad landhandleri som i dag eies av Stiftelsen Konnerud-verket er skilt ut fra Fosserud i sin tid.

Fra 1778 da eiendommen ble solgt av grevskapet for 32 riksdaler og 48 skilling, finnes det full oversikt over hvem som har vært eiere. Den første eieren, Arne Olsson og kona Anne Jensdatter hadde en ungeflokk på seks hvorav den ene overtok gården i 1788 for så å selge den åtte år seinere. Et av barnebarna til Olsson eide en tid Bygningen i Gruvegata.

OPP GJENNOM ÅRENE var det skiftende eierforhold knyttet til familier med røtter i Eikerbygdene, Sande og Toten. Dagens eier overtok etter sin mor, Rakel, gift med Rolf Lyche, i 1974. Hun kom fra Kongsberg til Fosserud som toåring i 1914 og vokste opp sammen med sine to tanter, Mathilde og Anna Fosserud som forble ugifte. Knuts mor overtok gården etter dem. Rolf og Rakel Lyche drev Fosserud som et småbruk og hadde både ku og hest. Rolf Lyche som arbeidet i lokomotivstallen ved Jernbaneverkstedet på Sundland var en ivrig hestekar, og på Fosserud alet han opp noen av landets beste kaldblods travhester.

DAGENS EIER, Knut Lyche, har samlet mye historie på gården. Ikke bare har han det originale skjøtet som ble utstedt etter auksjonen, men

LIONS PÅ KONNERUD

Lions-klubben har sine møter på Sørvangen. President i fiskalåret 2004/2005 er Svein Gilhuus.

Om Lions-klubbens overordnede målsetting kan følgende sies:

- å skape større forståelse mellom alle mennesker og nasjoner ved å arbeide for økt innsikt i mellom-folkelige problemer
- å fremme en god borgerånd
- å gjøre aktiv innsats for bedre forhold i samfunnet og hjelpe dem som er i nød
- å forene medlemmene i vennskap og gjensidig forståelse
- å være et forum for fri meningsutveksling om alle saker av almen interesse
- Bevegelsen er nøytral i politiske og religiøse spørsmål
- å arbeide for en høy etisk standard innen alle yrker

GOD JUL TIL ALLE KONNERUDBOERE.

Hilsen

LIONS DRAMMEN/KONNERUD

også dokumenter som forteller om gårdens grenser samt rettsdokumentet som fastsatte gårdens skyld. Alt originalt med dato mer enn 220 år tilbake. Han har også tatt vare på diverse gårdsredskaper som er benyttet opp gjennom tidene.

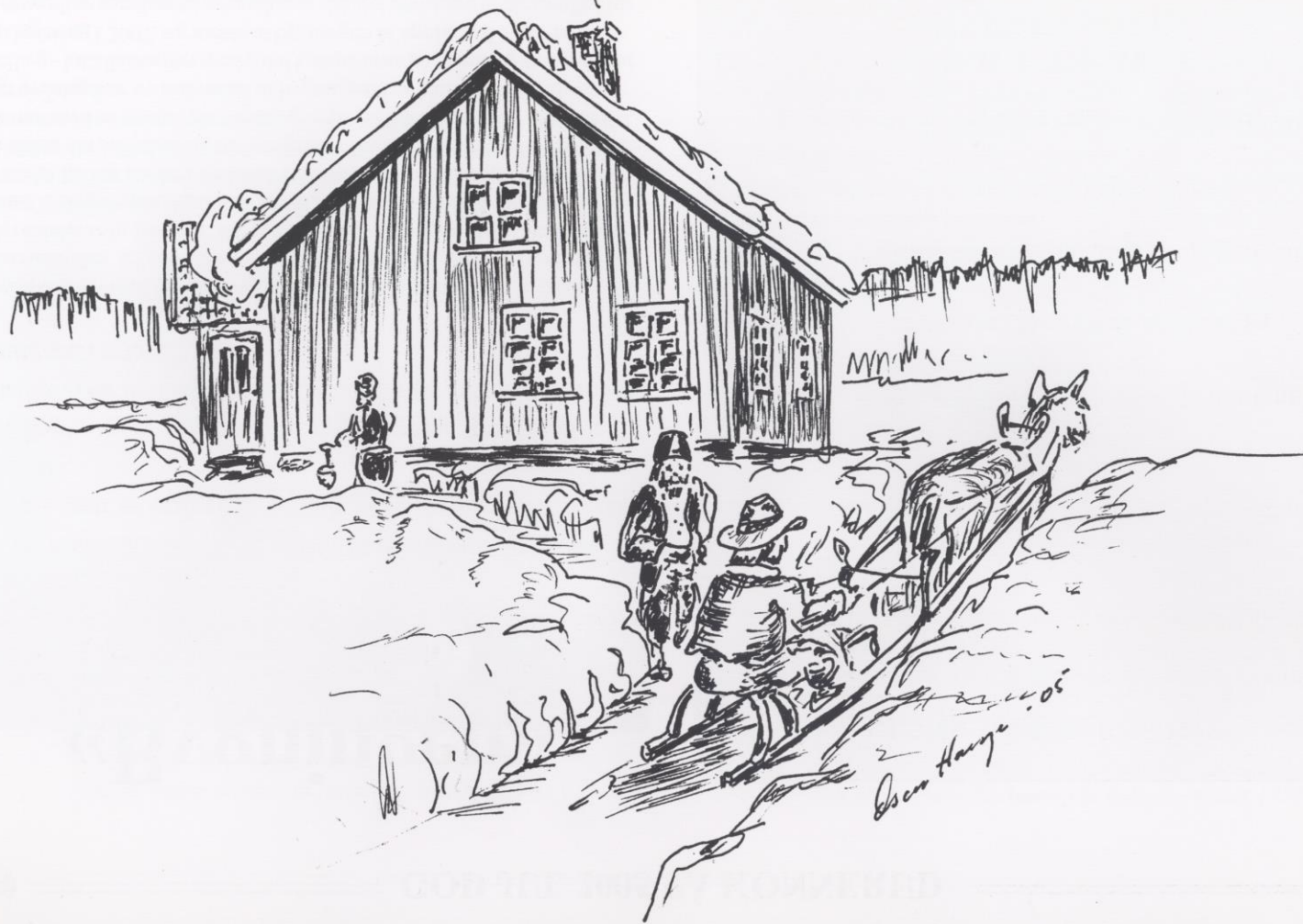
Konnerud vassdrag som hadde sitt utspring fra blant andre Langmyrdammen på indre Konnerud, rant ned i Stordammen bortenfor Fosserud. Like ovenfor Stordammen lå Brekke mølle. På Fosserud har Knut Lyche en møllestein som trolig stammer fra denne mølla. En ivrig samler av radioer er han også. 200 i tallet har han samlet på. Det er ikke akkurat de mest moderne radioene du finner i hyllene hos Knut. 30-40 år og eldre er radioene i samlingen til den tidligere kommunearbeideren som nå er pensjonist.

Julemerket og forsiden på folder er tegnet av Oscar Hauge. Tekst: Ole Kr Mortensen, Fotos: Reidar Halden.

Knut Lyche med møllesteinen som trolig stammer fra Brekke mølle.

Ful på Konnerud

«Bygningen»

- en unik 250 årning

Det er en av Konneruds eldste bygninger - kanskje den eldste - som er valgt som motiv på julemerket til Lions for 2005.

Den konkrete adressen på «Bygningen» som gården omtales som er Gruvegata 28. Dagens eier er Stiftelsen Konnerudverket.

Det er sparsomt med opplysninger om denne historiske plassen under Konnerudkollen. Eksakte data om når bygningen ble oppført fremgår ikke av de omtaler som finnes. I Skogerboka, som ble utgitt i 1931, kan vi lese at bruk nr. 7, Bygningen, også kalt Sprengsrud har 67 øres skyld. Sitt navn skal stedet ha fått da det i verksarbeidets tid sto en to-etasjes bygning her. Men så ble det stillstand og nedgangstider for Konnerudverket - og huset ble kuttet med en etasje. En vandring oppe på loftet bekrefter akkurat det. Det er tydelig å se av reisverket at bygningen har hatt en etasje til. Jo Sellæg - lokalhistoriker med solid kompetanse på gamle bygninger - var på en befaring i 2002, og mente at bygningen er oppført på 1750-tallet. Den utvendige panelen og reisverket er slik det opprinnelig ble oppført for rundt 250 år siden.

Mange eiere

I Skogerboka omtales Ole Rasmussen som den som eide Bygningen i årene fra 1820-tallet til i 1859 da han overdro «mot foderåds» til sønnen Rasmus Olsen. Om Ole Rasmussen kan det forøvrig fortelles at han var sønn av Rasmuss Mikkelsen på Fosserud som ligger nede ved Stordammen, og også er av de eldste bevarte bygningene på Konnerud. Rasmu var en vel ansett mann forteller historien. Han drev med båttransport, og med sin jakt dro han sommerstid noen turer til Danmark. Han eide gården til 1905 da han solgte den til Ole K. Løvaas. Så ble den videregitt to år senere til Kristian Løvaas, og i 1913 til Lars Sørbel. Så i 1917 ble Hans Aronsen eier, og bruket i Gruvegata skiftet navnet til Haugland.

I 1939 kjøpte Axel Johansen som da var enkemann bruket, og bodde der sammen med sin husholderske og barna. Sønnen Gilbert bodde der i mange år etter at faren var død. De siste av familien som bodde der før Stiftelsen Konnerudverket overtok var Magne og Marie Stokholm som flyttet inn i 1958. Marie var forøvrig datter av Axel Johansen.

Stiftelsen Konnerudverket hadde i første omgang en leieavtale med arvingene til Marie Stokholm, men fikk senere kjøpt den historiske gården og et mål tomt.

Unik bygning

Det er ingen tvil om at vi i dette tilfellet står overfor en unik bygning sett med historiske briller. Som nevnt mener man at den er blant de eldste i vår bydel, slik Fosserud ved Stordammen karakteriseres. Uten at det kan historisk bekrefte hevdes det at «Bygningen» i sin tid gjorde tjeneste som

Slik ser «Bygningen» ut mot Gruvegata - og til høyre skimter vi låven og driftsbygget.

LIONS PÅ KONNERUD

Lions-klubben har sine møter på Sørvangen. President i fiskalåret 2005/2006 er Svein Gilhuus.

Om Lions-klubbens overordnede målsetting kan følgende sies:

- å skape større forståelse mellom alle mennesker og nasjoner ved å arbeide for økt innsikt i mellomfolkelige problemer
- å fremme en god borgerånd
- å gjøre aktiv innsats for bedre forhold i samfunnet og hjelpe dem som er i nød
- å forene medlemmene i vennskap og gjensidig forståelse
- å være et forum for fri meningsutveksling om alle saker av almen interesse
- Bevegelsen er nøytral i politiske og religiøse spørsmål
- å arbeide for en høy etisk standard innen alle yrker

**GOD JUL TIL ALLE
KONNERUDBOERE.**

Hilsen

LIONS DRAMMEN/KONNERUD

kontorbygg for gruvene. Inngangspartiet som vender mot nord er bygd på i en senere epoke, og det samme kan man ganske sikkert si om låven og resten av driftsbygget på eiendommen.

Etter at Jo Sellæg hadde sin befaring i 2002 sammen med styret i Stiftelsen Konnerudverket ga han klart uttrykk for at man står overfor en unik bygning - og alt må gjøres for å bevare det som er naturlig å restaurere. Dette er en jobb som trenger ressurser, ivrige dugnadshender er ikke nok. Det var prisverdig av Stiftelsen Konnerudverket å sikre seg eiendomsretten i et godt samspill med de tidligere eierne. Det ville vært trist om stedet hadde blitt revet og det hadde blitt boliger der.

Stiftelsen Konnerudverket fortjener all mulig støtte i bestrebelser på å bevare stedet for etterleken - som en vesentlig del av gruvenes historie. Det er en samfunnsoppgave som ligger foran oss som lever i nærmiljøet på Konnerud.

Julemerket og forsiden på folder er tegnet av Oscar Hauge.

Tekst og foto: Ole Kr Mortensen.

Når du kommer ruslende langs Gruvegata så ser bygningen seg slik. Panelen er original fra huset ble bygget - rundt 1750.

Ful på Konnerud

Bjorg H. - 06

Villa Lidskjalf - og historien om en eier

Av Ole Kr. Mortensen

Når du vandrer oppover Almedalsveien og muligens har Haukås som mål ser du en staselig gammel tømmerbygning opp til høyre. Lidskjalf var navnet som ble brukt av dem som har levd en to tre generasjoner på Konnerud. I dag er adressen Almedalsveien 18. Dette spesielle byggverket har hatt en rekke eiere – og tjent flere formål i løpet av de mer enn hundre år den har eksistert. Vi har valgt å konsentrere oss om en av dem – Halvor S. Haddeland.

“Villa Lidskjalf på Konnerud er en villa av den gamle typen, stor og tungvint, men koselig. Peisestuen var usedvanlig stor og vakker, med et meget stort utsiktsvindu mot åsene i vest. Mang en hyggelig time ble tilbrakt der. Omkring villaen strakte Strømskogen seg”. Dette skriver Halvor Søndresen Haddeland i en erindringsbok som familien utga i 1965 på 100 års dagen for hans fødsel. Haddeland som var født og oppvokst i Tinn i Telemark, døde i 1949.

“Beretninger fra et eventyrlig liv i en brytningstid” er betegnelsen Hans barnebarn Halvor Paulsson Nygaard har brukt som undertittelen på boka han redigerte og utga – og tilegnet Halvor Haddelands slekt. I mer enn 20 år av sitt liv hadde Halvor S. Haddeland mer eller mindre tilknytning til Konnerud og Strømsåsen.

I denne artikkelen skal du få noen glimt av aktivitetene Halvors S. Haddeland utfoldet i vårt lokale miljø.

I erindringene kan vi lese at han sommeren 1920 kjøpte en villa på Konnerud og flyttet dit med familien. – Det var stas med hest og slede, og fri fart på landeveien i varm ulveskinnspluss, skriver han om vinteren på Konnerud i 1920.

Et mangfoldig engasjement i Drammensdistriktet startet i midlertid i 1907, da han kjøpte Nordre Fjeld. Om det kjøpet sier han, etter å ha ankommet i drosje: – Inne på gårdsplassen likte jeg meg straks så godt at jeg bestemte meg til å kjøpe, forutsatt at skogen var så noenlunde. Og det var den.

Denne episoden forteller om en handlingens mann. Kjøp og salg av eiendommer og tømmerdrift var hele hans liv. Uten å gå i detalj kan vi fortelle

Haddelandsdammens far og herren på Villa Lidskjalf i årene fram mot 2. verdenskrig, Halvor Søndresen Haddeland. (Faksimile fra familieboka)

LIONS PÅ KONNERUD

Lions-klubben har sine møter på Sørvangen. President i fiskalåret 2006/2007 er Svein Gilhuus.

Om Lions-klubbens overordnede målsetting kan følgende sies:

- å skape større forståelse mellom alle mennesker og nasjoner ved å arbeide for økt innsikt i mellom-folkelige problemer
- å fremme en god borgerånd
- å gjøre aktiv innsats for bedre forhold i samfunnet og hjelpe dem som er i nød
- å forene medlemmene i vennskap og gjensidig forståelse
- å være et forum for fri meningsutveksling om alle saker av almen interesse
- Bevegelsen er nøytral i politiske og religiøse spørsmål
- å arbeide for en høy etisk standard innen alle yrker

GOD JUL TIL ALLE KONNERUDBOERE.

Hilsen

LIONS DRAMMEN/KONNERUD

at han drev et omfattende kjøp og salgsaktivitet knyttet til eiendommer i Drammensområdet helt fram mot 2. verdenskrig da han delte verdiene mellom sine barn og flyttet til Nøtterøy hvor han bodde sine siste år. Det var Halvor S. Haddeland som bygde Haddelandsdammen som har ligget tørrlagt den siste mannsalderen. Han kjøpte den såkalte Strømskogen i 1940. Det manglet ikke på planer om utnyttelse av eiendommen. I 1937 fikk han en arkitekt til å tegne en restaurant med en del hotellværelser på Haukås. Men herredsstyret i Skoger sa nei da Haddeland søkte om skjenkerett til restauranten.

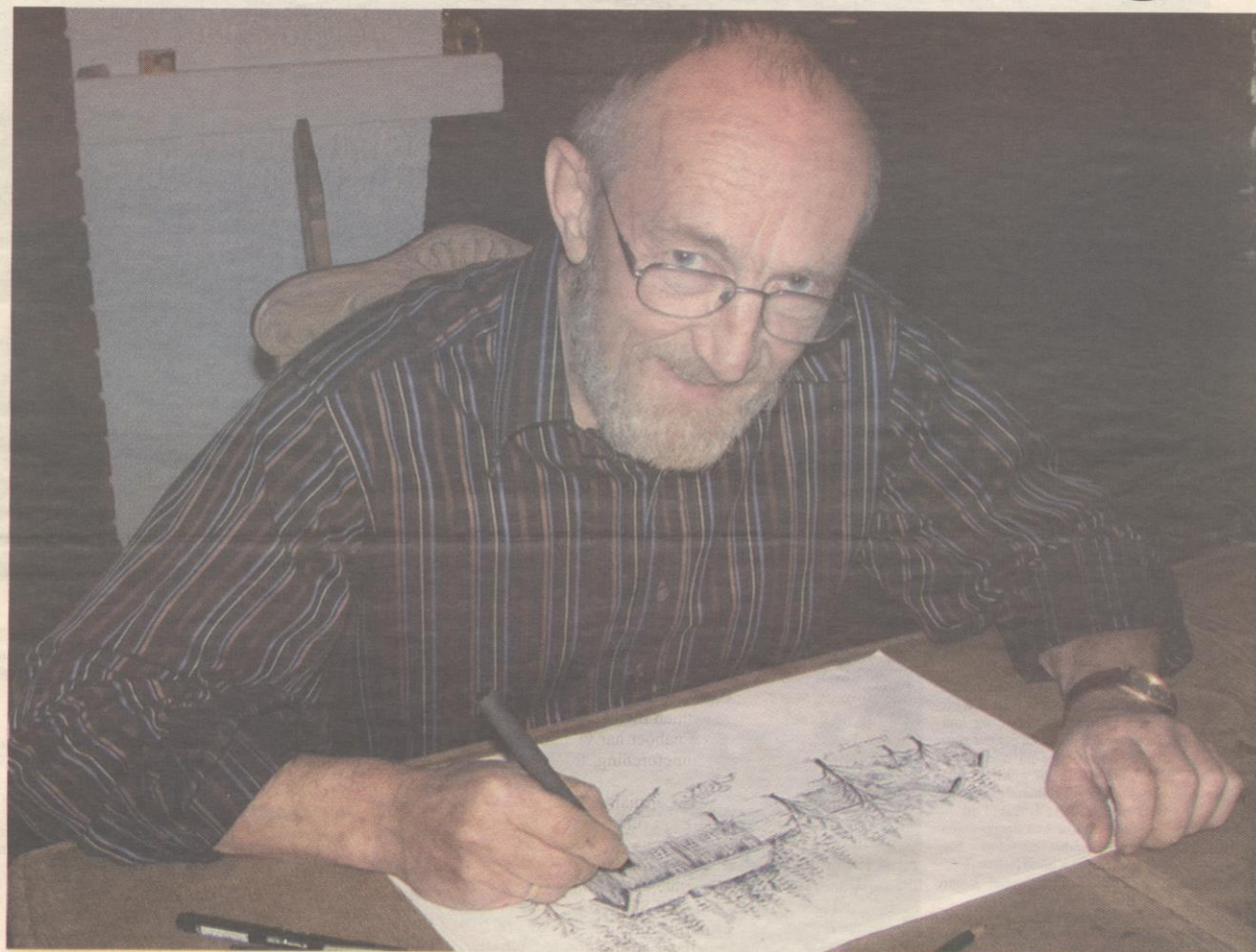
Planen ble gravlagt, selv om han hadde anlagt bilvei inn til Haukås – “som kunne komme tomesalg til gode” som han skriver i sine erindringer. I tiden på Lidskjalf bygde han Haddelandsdammen som nok var tenkt utnyttet til hotelldriften og som fiskedam. Han satte ut 10.000 yngel, og drømte om å bygge opp et næringsmessig fiskeoppdrett. Men 2. verdenskrig og et tyvfyse som tømte dammen odela de planene, skriver han selv.

Tilbake til Villa Lidskjalf. Vi har ikke lyktes helt i å skaffe fakta om bygging og eierskap fra starten av. Den ble trolig bygd som feriested slik Lyngbråten ved Hallermoen skole ble. Den ble bygget for fru bryggerier Wriedt i Drammen og tegnet av Christian Skredsvig rundt århundreskiftet. Lidskjalf ble også brukt som feriehem/rekonvalesens for Halvor S. Haddeland flyttet dit for godt. Haddeland solgte stedet da han flyttet til Nøtterøy under 2. verdenskrig. Kjøper var familien Dahl som drev Bragerens Hjemmebakeri. Da freden kom og det var knapt med leiligheter ble det krevd at Lidskjalf skulle leies ut. Haddelands barnebarn, Lars Nygaard og kona Tonni, var en av familiene som bodde på Lidskjalf i perioden 1945-1956. Da ble stedet solgt, og siden har det vært flere eiere. Blant annet var det i en periode fram til på 1990-tallet eskefabrikk i deler av bygningen.

Innvendig er det modernisert og gjort betydelige endringer av de forskjellige etene opp gjennom historien fra byggets tilblivelse rundt århundreskiftet. Dagens eier har gjort en betydelig innsats for å bevare Lidskjalfs utvendige særprege.

(Kilder: Artikkelen er skrevet med bakgrunn i Halvor S. Haddelands erindringer, Drammen byleksikon, og samtaler med Haddelands slekt som bor i Drammen, Lars og Tonni Nygaard, og andre. Skoger og Konnerud Historielag vil presentere en bredere artikkel om Lidskjalf og Haddeland i første nummer av “Historielagstyrt” våren 2007.)

Tidlig jul i stua hos Oscar Hauge

SISTE FINPUSS Oscar Hauge står også for årets julemotiv, som er hentet fra Fosserud gård.

Årets julemerke-
motiv fra Lions
er hentet fra
Fosserud gård.
Som vanlig er
tegningen signert
Oscar Hauge som
hver høst har tid-
ligere jul enn de
fleste andre.

I disse dager legger Hauge siste hånd på verket. Det er 23. året på rad han tegner motivet som pryder Lions julemerker.

Fortidsinteressert

Den engasjerte tusenkunstneren kommer opprinnelig fra Luster i Sogn, men har bodd på Konnerud siden 1970.

- Jo eldre jeg blir, desto mer interessert blir jeg i fortiden, forteller Oscar som er medlem i Skoger Historielag. Men det er ikke bare historien som interesserer ham.

- Jeg synes også at gammel arkitektur og byggeteknikk er spennende, forteller han og slår på PCen. På skjermen popper det opp bilde på bilde fra gamle dager. På oppdrag fra Skoger Historielag har nemlig Oscar Hauge bygget opp et digitalt fotoarkiv med om lag 1500 gamle bilder, alle med motiver fra Konnerud og Skoger. Noen av disse bildene bruker Oscar som mal når han tar fatt på tegningen sin.

- I år falt valget på Fosserud gård som ligger ved Stordammen. Det er

faktisk en av de eldste gårdene her på Konnerud, opplyser Oscar som synes det er viktig å spre informasjon om gamle Konnerud.

Tegnet med ungene

- Det begynte med at jeg tegnet sammen med ungene da de var små, forteller Oscar.

Leken med form og farge ga mersmak, og nå bærer stua hjemme i Stubberudveien preg av en tusenkunstner. Tegninger og malerier pryder veggene, mens treboller og trefat har fått plass på hyller og bord.

Treskjæring er blitt en kjær hobby de siste årene. I trappepa står en hjemmelaget kubestol, som Oscar smører med solsikkeolje for å

bevare den fine trestrukturen.

Og selv om kalenderen viser oktober, er det rene Edens hage som omgir Oscars hus. Men han skynder seg å gi kona det meste av æren for hagen. Huset har han selvsagt både tegnet og bygget selv.

Venneforening

- Sammen med våre nærmeste naboer har vi dannet en venneforening, forteller Oscar.

- Vi løser mange verdensproblemer rundt kjøkkenbordet her, smiler han.

Til tross for det seriøst klingende navnet Indre Konnerud Skog- og Jordbruksforening, forstår vi at dette er en forening med

høy sosial faktor.

- Det var vel du som hadde ideen til en slik forening, kanskje?

- Ja, jo, det stemmer nok det, svarer Oscar...

Tekst og foto
RAGNHILD WETTERHUS
rwetter@frisurf.no

PÅ VEGGEN Oscar Hagues samling av tidligere julemotiver har fått plass på kontoret.

